

VIISAITA SANOJA

Bediuzzaman Said Nursi

Kirjoittaja:

Bediuzzaman Said Nursi

Teoksen alkuperäinen nimi:

Küçük sözler

Kääntäjä:

Heidi Denizhan

Kirjoitusasuun tarkistus:

Kielipalvelu Suomi

Kannen suunnittelu:

Abdulah Branković

Painopaikka:

IMAK - Istanbul

by Erdogan Nil – 2012

www.risaleinur.fi

info@risaleinur.fi

ISBN 978-9526758138

9 789526 758138

ISBN 978-952-67581-3-8

VIISAITA SANOJA

Bediuzzaman
Said Nursi

Helsinki, 2012

Tiedä myös, että sinulle ja
jokaiselle jokainen uusi
päivä on ovi uuteen
maailmaan.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِهِ نَسْتَعِينُ *
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

„Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!”

Oi Veljeni! Halusit minulta muutaman neuvon, joten kuuntele muutamaa totuutta, jotka sisältyvät kahdeksaan lyhyeen kertomukseen, jotka ovat sotilaallisten vertauksien muodossa koska olet sotilas. Mielestäni oma sieluni tarvitsee neuvoja eniten, ja kerran puhuttelin sieluani Kahdeksalla Sanalla, joihin sain inspiraation Koraanin kahdeksasta jakeesta, joista olin hyötynyt. Nyt puhuttelen sieluani näillä samoilla Sanoilla, mutta lyhyesti ja tavallisten ihmisten kielellä. Joka haluaa, voi kuunnella yhdessä minun kanssani.

ENSIMMÄINEN SANA

Bismillah, "Jumalan nimeen" on kaikkien hyvien asioiden alku. Mekin aloitamme sillä. Tiedä, oi sieluni! Aivan kuten tämä siunattu lause on islamin merkki, niin sitä myös jatkuvasti kaikki olennot lausuvat kykyjensä kielellä. Jos haluat tietää mikä ehtymätön voima, mikä loppumaton palkkion lähde Bismillah on, kuuntele seuraava tarina, joka on vertauksen muodossa. Se kuuluu näin:

Joka matkaa läpi Arabian aavikoiden täytyy matkustaa heimopäällikön nimissä ja astua hänen suojelukseensa, sillä tällä tavoin hän voi pelastua rosvojen hyökkäyksiltä ja turvata tarpeensa. Yksikseen hän tulee tuhoutumaan lukemattomien vihollisten ja tarpeiden myötä. Ja niin kaksi miestä lähti sellaiselle matkalle ja astuivat autiomaahan. Toinen heistä oli vaatimaton ja nöyrä, toinen ylpeä ja omahyväinen. Nöyrä mies otti heimopäällikön nimen, kun taas ylpeä mies ei. Ensimmäinen matkusti turvallisesti minne hän menikin. Jos hän kohtasi rosvoja, sanoi hän: "Matkustan sen-ja-sen nimisen

heimopäällikön nimiin”, eivätkä he ahdistelleet häntä. Jos hän tuli joidenkin telttojen luokse, kohdeltiin häntä nimen ansiosta kunnioittavasti. Mutta ylpeä mies kärsi sanoinkuvaamattomia vastoinkäymisiä läpi koko matkansa. Hän sekä vapisi kaiken edessä että kerjasi kaikkialla. Hänet häväistiin ja hänestä tuli ivan kohde.

Ylpeä sieluni! Sinä olet matkustaja ja tämä maailma on aavikko. Kyvyttömyydelläsi ja köyhyydelläsi ei ole rajoja, ja vihollisesi ja tarpeesi ovat loputtomia. Koska näin on, ota aavikon Iankaikkisen Valtiaan ja Ikuisen Herran nimi ja pelastu kerjäämästä koko maailmankaikkeuden edessä ja vapisemasta joka tapahtuman edessä.

Kyllä, tämä lause on niin siunattu aarreaitta, että ääretön kyvyttömyytesi ja köyhyytesi sitovat sinut rajattomaan voimaan ja armoon – se tekee kyvyttömyydestäsi ja köyhyydestäsi kelvollisimman välittäjän Armollisimman Kaikkivaltiaan tuomioistuimessa. Henkilö, joka toimii sanoen: ”Jumalan nimeen” muistuttaa jotakuta, joka värväytyy armeijaan. Hän toimii hallituksen nimissä, hän ei pelkää ketään – hän puhuu, tekee joka asian ja kestää kaiken lain nimessä ja hallituksen nimissä.

Alussa sanoimme, että kaikki olennot sanovat "Jumalan nimeen" kykyjensä kielen kautta. Onko näin?

Todellakin, se on näin. Jos näkisit, että yksittäinen henkilö oli tullut ja ajanut väkivalloin kaikki kaupungin asukkaat yhteen paikkaan ja pakottanut heidät työskentelemään, voisit olla varma ettei hän ollut toiminut omissa nimissään ja omin voimin, vaan oli sotilas ja toimi hallituksen nimeen luottaen kuninkaan valtaan.

Samalla tavoin kaikki asiat toimivat Kaikkivaltiaan Jumalan nimiin, sillä pikkuruiset asiat, kuten siemenet ja jyvät, kantavat valtavia puita päittänsä päällä, ne nostavat vuoren kaltaisia taakkoja. Tämä tarkoittaa, että kaikki puut sanovat: "Jumalan nimeen", täyttävät kätensä armon aarre-aitasta ja tarjoavat niitä meille. Kaikki puutarhat sanovat: "Jumalan nimeen" ja muuttuvat Jumalallisen voiman keittiöiden padoiksi, joissa kypsennetään lukemattomia eri ruokien lajikkeita. Kaikki siunatut eläimet, kuten lehmät, kamelit, lampaat ja vuohet, sanovat: "Jumalan nimeen" ja tuottavat maitolähteitä armon yltäkyläisyydestä tarjoten meille herkullisinta ja puhtainta ruokaa, kuin elämän vettä Elättäjän nimiin.

Kasvien, puiden ja ruohon juuret ja juurakot – pehmeät kuin silkki – sanovat: ”Jumalan nimeen”, ja lävistävät ja läpäisevät kovan kiven ja maan. Mainittaessa Jumalan nimi, Armollisimman nimi, kaikki alistuu niille.

Kovan kiven ja maan läpi leviävät juuret, jotka tuottavat hedelmiä yhtä helposti kuin hedelmiä kantavat oksat levittyvät ilmassa, ja herkäät vihreät lehdet säilyttävät kuukausia kosteutensa äärimmäisestä kuumuudesta huolimatta läimäyttäen iskun luonnontieteilijöiden suulle ja tökäten sormen heidän sokeisiin silmiinsä sanoen: ”Jopa kuumuus ja kovuus, joihin eniten luotatte, ovat komennon alla. Sillä kuten Mooseksen sauva, jokainen niistä silkkisistä juurista noudattaa komentoa.” Ja sanoimme:

فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

”Oi Mooses, iske sauvallasi kallioon” (Koraani 2:60), ja halkaisee kiven. Ja herkäät lehdet, ohuet kuin savukepaperi, lausuvat jaetta:

”Oi tuli, ole viileä
يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا

ja vilpoinen” (Koraani 21:69), tulen kuumuutta vastaan, jokainen kuin Abrahamin (rauha olkoon hänen kanssaan) jäsenet.

Koska kaikki asiat sanovat: "Jumalan nimeen" ja kantavat Jumalan palkkioita Jumalan nimeen, antavat ne meille, meidän myös tulisi sanoa: "Jumalan nimeen." Meidän tulisi antaa Jumalan nimessä ja ottaa Jumalan nimessä. Ja meidän ei pitäisi ottaa piittaamattomilta ihmisiltä, jotka laiminlyövät Jumalan nimessä antamisen.

Kysymys: Annamme maksun ihmisille, jotka ovat kuin tarjottimen kantajia. Joten minkä korvauksen Jumala haluaa, Joka on todellinen omistaja?

Vastaus: Kyllä, Todellinen Palkkioiden Antaja haluaa vastineeksi korvaukseksi niistä arvokkaista palkkioista ja tavaroista kolme asiaa: yksi on muistelu, toinen on kiitos ja kolmas on heijastaminen. Sanomalla alussa: "Jumalan nimeen" on muistelua, ja lopussa: "Kaikki ylistys Jumalalle" on kiitosta. Ja niiden palkkioiden havainnointi ja ajattelu, jotka ovat korvaamattomia taiteen ihmeitä ja Ainutlaatuisen Kaikkivaltiaan Jumalan voiman ihmeitä ja Hänen armonsä lahjoja, on heijastamista. Kuinka typerää onkaan suudella alhaisen miehen jalkaa, joka välittää sinulle arvokkaan lahjan kuninkaalta eikä tunnista lahjan omistajaa, on se tuhat kertaa järjettömämpää ylistää ja

rakastaa näennäistä palkkioiden lähdettä ja unohtaa Todellinen Palkkioiden Antaja.

Oi sieluni! Ellet halua olla tällä tavoin typerä, anna Jumalan nimeen, ota Jumalan nimeen, aloita Jumalan nimeen ja toimi Jumalan nimeen. Ja näin on asia pähkinänkuoressa.

TOINEN SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ

„Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!”

”Niille, jotka uskovat salattuun.” (Koraani 2:3)

Jos haluat ymmärtää mikä suuri onni ja palkkio, mikä suuri nautinto ja huojennus löytyvät uskossa Jumalaan, kuuntele tämä tarina, joka on vertauksen muodossa:

Kerran kaksi miestä lähti sekä huvi- että työmatkalle. Yksi lähti itsekkääseen, pahaenteiseen suuntaan, ja toinen hurskaalle, suotuisalle reitille.

Koska itsekäs mies oli sekä omahyväinen, itsekeskeinen että pessimistinen, päätyi hän omasta mielestään kurjimpaan maahan johtuen pessimismistään. Hän katsoi ympärilleen ja näki joka puolella voimattomia ja onnettomia, jotka valittivat pelottavien ja alistavien tyrannien otteessa itkien tuhoaan. Hän näki saman hirvittävän, tuskallisen tilanteen kaikissa paikoissa, joissa matkusti. Koko maa otti surutalon muodon. Hän ei

löytänyt muuta tapaa ollakseen huomaamatta hirvittävää ja synkkää tilannetta, kuin juopuminen. Sillä jokainen tuntui hänestä viholliselta ja vieraalta. Ja joka puolella ympärillään hän näki kauhistuttavia ruumiita ja epätoivoisia itkeviä orpoja. Hänen omatuntonsa kärsi.

Toinen mies oli hurskas, harras, reilu ja hyvä Moraalinen, joten maa, johon hän saapui oli hänen mielestään mitä erinomaisin. Tämä hyvä mies näki maailmanlaajuista riemuitsemista maassa, johon oli juuri saapunut. Kaikkialla oli riemukkaat juhlat, Jumalan muistelemiseen tarkoitettu paikka täpötäynnä hurmiota ja onnellisuutta – kaikki tuntuivat hänestä ystäviltä ja tutuilta. Läpi koko maan näki hän yleisen palveluksesta vapauttamisen juhlallisia viettoja, joita seurasi hyvän onnen toivotusten huudahdukset ja kiitokset. Hän kuuli myös rummun ja soittokunnan äänen sotilaiden värväytyessä, ja onnellisia ”Jumala on suurin” ja ”Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala” -huudahduksia. Sen sijaan, että olisi murehtinut omia ja kaikkien muidenkin kärsimyksiä, kuten ensimmäinen viheliäinen mies, tämä onnekas mies oli tyytyväinen ja onnellinen sekä omasta ilostansa että kaikkien asukkaiden puolesta.

Lisäksi hän pystyi tekemään joitakin kannattavia kauppoja. Hän oli kiitollinen Jumalalle.

Jonkin ajan kuluttua hän palasi ja kohtasi toisen miehen. Hän ymmärsi tämän tilan, ja sanoi hänelle: "Olit menettänyt järkesi. Rumuuden sinussa on täytynyt heijastua ulkoiseen maailmaan niin, että kuvittelit naurun itkuksi, ja palveluksesta vapauttamisen potkuiksi ja ryöstöksi. Tule järkiisi ja puhdistä sydämesi, jotta tämä vastoinkäymisten verho nostettaisiin silmiltäsi ja näkisit totuuden. Sillä täysin oikeudenmukaisen, armollisen, hyvántahtoisen, voimakkaan, järjestystä rakastavan ja lempeän kuninkaan maa ei voi olla kuvittelemasi kaltainen, eikä sellainen maa, joka osoitti tällaisen määrän selviä edistymisen merkkejä ja saavutuksia." Onneton mies tuli myöhemmin järkiinsä ja katui. Hän sanoi: "Kyllä, juominen teki minut hulluksi. Olkoon Jumala tyytyväinen sinuun, olet pelastanut minut helvetillisestä tilasta."

Oi sieluni! Tiedä, että ensimmäinen mies edustaa ateistia tai jotakuta paheellista ja piittaamatonta. Hänen näkökulmastaan maailma on yleinen surutalo. Kaikki elävät olennot ovat orpoja itkemässä kuoleman ja

eroamisen iskuja. Ihmiset ja eläimet ovat yksin ja siteittä revitään erilleen määrätyn hetken kourilla. Suunnattomat olennot, kuten vuoret ja meret, ovat kuin hirveitä, elottomia ruumiita. Näiden kaltaisia monia hirvittäviä, murskaavia ja pelottavia aistiharhoja kumpuaa hänen epäuskostaan ja harhautumisestaan, ja piinaa häntä.

Mitä tulee toiseen mieheen, hän on uskovainen. Hän tunnistaa ja vahvistaa Kaikkivaltiaan Jumalan. Hänen mielestään maailma on asumus, jossa jatkuvasti lausutaan Kaikkein Armollisimman Nimiä, opetuspaikka ihmisille ja eläimille, koekenttä ihmisille ja dzinneille. Kaikkien ihmisten ja eläinten kuolema on palveluksesta vapauttamista. Ne, jotka ovat suorittaneet elämäntehtävänsä, poistuvat tästä väliaikaisesta maailmasta toiseen, onnelliseen ja huolettomaan maailmaan, jotta uusille virkamiehille vapautuisi paikkoja tulla ja työskennellä. Eläinten ja ihmisten syntymä merkitsee värväytymistä armeijaan, suojeluksen ottamista ja heidän velvollisuuksiensa alkamista. Jokainen elollinen olento on iloinen, tavallinen sotilas, rehellinen ja tyytyväinen virkamies. Ja kaikki äänet ovat Jumalan ylistystä ja Hänen Nimiensä lausuntaa tehtäviensä alussa,

kiitosta ja iloitsemista työnsä päättyessä, tai heidän työnilostaan kumpuavia lauluja. Uskovaisen näkökulmasta kaikki olennot ovat ystävällisiä palvelijoita, sopuisia virkamiehiä ja hänen Kaikkein Anteliaimman Herransa ja Armollisimman Omistajansa mieluisia kirjoja. Monia muita näiden kaltaisia henkeviä, yleviä, nautinnollisia ja viehättäviä totuuksia tulee julki ja ilmenee hänen uskostaan.

Eli, usko Jumalaan kantaa Paratiisin Tuba-Puun siementä, kun taas epäuskoon kätkeytyy Helvetin Zakkum-Puun siemen.

Tämä tarkoittaa, että pelastus ja turva löytyvät ainoastaan islamista ja uskosta, missä tapauksessa meidän tulisi alati sanoa: "Ylistys Jumalalle islamin uskonnosta ja täydellisestä uskosta."

KOLMAS SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Ihmiset, palvokaa Herraanne..." (Koraani 2:21)

Jos haluat ymmärtää, mikä suuri hyöty ja onni piilee palvonnassa, ja mikä suuri tappio ja tuho piilee paheissa ja häviötyksessä, niin kuuntele ja katso seuraava tarina, joka on vertauksen muodossa.

Kerran kaksi sotilasta saivat käskyn siirtyä kaukaiseen kaupunkiin. He lähtivät matkaan ja matkasivat yhdessä, kunnes tie haarautui. Tienhaarassa oli mies, joka sanoi heille: "Oikeanpuoleinen tie ei aiheuta menetyksiä lainkaan, ja yhdeksän kymmenestä niistä, jotka sen valitsevat, saavat korkeita voittoja ja kokevat suurta helpotusta. Kun taas vasemmanpuoleinen tie ei tarjoa mitään etuja, ja yhdeksän kymmenestä sen matkaajista tekevät tappiota. Ne ovat yhtä pitkiä, mitä tulee

etäisyyteen. On vain yksi ero: ne, jotka ottavat vasemmanpuoleisen tien, jossa ei ole sääntöjä eikä ketään määräämässä, matkustavat ilman matkatavaroita ja aseita. He tuntevat näennäistä keveyttä ja petollista helppoutta. Sitä vastoin ne, jotka matkustavat oikeanpuoleista tietä, joka on sotilaallisen määräysvallan alainen, ovat velvollisia kantamaan noin neljän okkan painoista varustereppua täynnä ravintoannoksia ja noin kahden kyyen¹ painoista erinomaista armeijan kivääriä, joka kukistaa ja löylyttää jokaisen vihollisen...”

Kun kaksi sotilasta olivat kuunnelleet, mitä tällä opettavaisella miehellä oli sanottavanaan, onnekas valitsi tien oikealle. Hän lastasi selkäänsä yhden batmanin verran, mutta hänen sydämensä ja henkensä pelastuivat tuhansilta batmaneilta pelkoa ja kiitollisuuden velalta. Toinen, onneton sotilas, jätti armeijan. Hän ei halunnut mukautua komentoon ja lähti vasemmalle. Hänet vapautettiin kantamasta yhden batmanin taakkaa, mutta hänen sydämensä oli tuhansien batmanien velkojen painama, ja hänen henkensä lukemattomien pelkojen

¹ 1 *okka* = noin 2.8 paunaa tai 1,300 grammaa. *Kyye*, on *okkan* toinen nimitys. 1 *batman* = 2 – 8 *okkaa* tai 5 – 30 paunaa.

murskaama. Hän eteni matkallaan kerjäten kaikilta ja vavisten jokaisen esineen ja tapahtuman edellä, kunnes hän saavutti määränpäänsä. Ja siellä häntä rangaistiin kuten kapinallista ja rintamakarkuria. Sotilas, joka rakasti armeijan järjestystä, oli vartioinut varustereppuaan ja kivääriään ja ottanut oikeanpuoleisen tien, oli edennyt matkallaan jäämättä kenellekään kiittolisuudenvelkaan, pelkäämättä ketään, levollisella sydämellä ja omatunnolla, kunnes saavutti etsimänsä kaupungin. Siellä hän sai kunniallisen sotilaan arvoisen palkkion, koska oli suorittanut velvollisuutensa uskollisesti.

Oi kapinallinen sielu, tiedä, että yksi näistä kahdesta matkustavaisesta edustaa niitä, jotka alistuvat Jumalalliseen Lakiin, kun taas toinen edustaa kapinallisia ja niitä, jotka seuraavat omia halujaan. Tie on elämän tie, joka tulee Henkien Maailmasta, kulkee haudan kautta ja jatkaa Tuonpuoleiseen. Mitä tulee varustereppuun ja kivääriin, ne ovat palvonta ja Jumalan pelko. Palvonnassa on näennäinen taakka, mutta sen merkityksessä on helpotus ja keveys, jota ei voi sanoin kuvata. Sillä määrätyissä rukouksissa palvoja julistaa: "Todistan, ettei ole muuta jumalaa kuin

Jumala." Eli hän löytää kaikesta oven armon aarre-aittaan, koska hän uskoo ja sanoo: "Hän on ainoa Luoja ja Elättäjä. Haitta ja hyöty ovat Hänen kädessään. Hän on sekä Viisain, Hän ei tee mitään turhaan, että Armollisin, Hänen palkkionsa ja armonsa ovat ylenpalttiset." Hän koputtaa oveen rukouksellaan. Lisäksi hän näkee, että kaikki on alistettu hänen Elättäjänsä komentoon, joten hän turvautuu Häneen. Hän uskoo ja luottaa Häneen ja vahvistuu jokaista vastoinkäymistä vastaan – hänen uskonsa antaa hänelle täyden luottamuksen.

Todellakin, kuten jokaisella todellisella hyveellä, usko Jumalaan ja palvonta ovat rohkeuden lähde. Ja kuten joka vääryydessä, pelkuruuden lähde piilee harhaanjohtumisessa.

Itseasiassa, todella valaistuneen sydämen omaavalle palvojalle on mahdollista, että vaikka maapallo muuttuisi pommiksi ja räjähtäisi, se ei häntä pelottaisi. Hän katselisi sitä miellyttävällä ihmetyksellä, Kaikkivaltiaan Jumalan voiman ihmeenä. Mutta kun kuuluisa rappeutunut filosofi, jolla oli niin sanottu valaistunut mieli muttei sydäntä, näki taivaalla komeetan, vapisi hän maassa ja huudahti huolissaan: "Eikö tuo komeetta

iskeydykin maahan?” (Kerran sellainen komeetta sai Amerikan vavahtelevaan pelosta, ja monet ihmiset lähtivät kodeistaan keskellä yötä.)

Kyllä, vaikka ihminen tarvitsee lukemattomia asioita, hänen pääomansa on kuin ei mitään, ja vaikka hänelle tapahtuu lukemattomia vastoinikäymisiä, hänen voimansakin on kuin ei mitään. Yksinkertaisesti, hänen pääomansa ja voimansa ylettyvät vain niin pitkälle kuin hänen kätensä yltävät. Kuitenkin hänen toiveensa, halunsa, tuskansa ja koettelemuksensa ulottuvat niin pitkälle kuin silmä kantaa ja mielikuvitus venyy. Jokainen, joka ei ole täysin sokea voi nähdä ja ymmärtää mikä suuri hyöty, onni ja palkkio ihmissielulle – joka on siis kyvytön, heikko, puutteellinen ja haluava – on palvonta, Jumalan ykseyden tunnustaminen, luottamus Jumalaan ja alistuminen Hänelle.

On selvää, että turvallinen tie on tuhoisaa parempi, vaikka mahdollisuus sen turvallisuudesta olisi edes yksi kymmenestä. Mutta palvonnan tiellä, joka nyt on asiamme tässä, on yhdeksän kymmenestä mahdollisuus, että se johtaa ikuisen onnen aarre-aittaan, kuten on myös turvallinen. Kun taas

lukemattomien asiantuntijoiden ja todistajien yksimielisten vakiintuneiden todistajalausuntojen mukaan, sen lisäksi, että ovat hyödyttömiä – ja riettaat jopa tunnustavat tämän – paheen ja hävityksen tie loppuu ikuiseen kurjuuteen. Tämä on täysin varmaa heidän raporttiensa mukaan, jotka ovat paljastaneet luomakunnan salaisuuksia.

Lyhyesti: Kuten Tuonpuoleisessa, tämän maailman onni piilee palvonnassa ja olemalla Kaikkivaltiaan Jumalan sotilas. Siinä tapauksessa meidän tulisi alati sanoa: ”Ylistys Jumalalle kuuliaisuudesta Hänelle ja menestyksestä”, ja meidän pitäisi kiittää Häntä siitä, että olemme muslimeja.

NELJÄS SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

*"Määrätyt rukoukset ovat uskonnon perusta."*¹

Jos haluat varmuudella ymmärtää, että kaksi plus kaksi on neljä, kuinka arvokkaita ja tärkeitä ovat määrätyt rukoukset, kuinka vähin kustannuksin ne saavutetaan, ja kuinka hullu ja turmiollinen on ihminen, joka ne laiminlyö, kiinnitä huomiosi seuraavaan tarinaan, joka on vertauksen muodossa.

Kerran mahtava hallitsija antoi kahdelle palvelijalleen kaksikymmentäneljä kultapalaa ja lähetti heidät asettumaan yhdelle rikkaista kuninkaallisista maatioistaan kahden kuukauden matkan päähän. "Käyttäkää tämä raha matkalippuihinne",

¹ Tirmidhi, Iman, 8; Ibn Maja, Fitan, 12; Musnad, v, 231; al-Hakim, al-Mustadrak, ii, 76.

hän komensi heitä, "ja ostakaa sillä, mitä tahansa on tarpeellista talossasi siellä. Asema on yhden päivän matkan päässä maatilalta. Ja siellä on sekä maantieliikennettä että rautatie, veneitä ja lentokoneita. Voitte hyödyntää niitä pääomanne mukaan."

Kaksi palvelijaa lähti matkaan saatuaan nämä ohjeet. Toinen heistä oli onnekas, ja kulutti vain vähän rahaa matkallaan asemalle. Kustannuksiin sisältyi joitakin niin tuottoisia ja isännälle mieluisia liiketoimia, että hänen pääomansa kasvoi tuhatkertaisesti. Mitä tulee toiseen palvelijaan, koska hän oli epäonninen ja laiskuri, kulutti hän kaksikymmentäkolme kultapalaa matkalla asemalle tuhlaten ne uhkapeliin ja huvituksiin. Yksi kultapala oli jäljellä. Hänen ystävänsä sanoi hänelle: "Käytä tämä viimeinen kultapala matkalippuun, ettei sinun tarvitsisi kävellä pitkää matkaa ja nääntyä. Isäntämme on antelias, ehkä hän säälii sinua ja antaa anteeksi virheesi ja laittaa sinutkin lentokoneeseen. Sitten eräänä päivänä me pääsemme sinne, minne olemme menossa asumaan. Muutoin sinun pitää kävellä yksin ja nälkäisenä autiomaan poikki, jonka ylittäminen kestää kaksi kuukautta." Järjettöminkin ihminen voi

ymmärtää kuinka tyhmä, turmiollinen ja järjetön hän olisi, jos itsepäisyyden takia ei kuluttaisi viimeistä jäljellä olevaa kultapalaa matkalippuun, joka on kuin avain aarreaittaan, vaan sen sijaan käyttää sen ohikulkevan nautinnon paheisiin. Vai kuinka?

Oi sinä, joka et suorita määrättyjä rukouksiasi! Ja oi sieluni, joka et pidä rukoilemisesta! Vertauksen hallitsija on Elättäjämme, Luojamme. Toinen kahdesta matkustavasta palvelijasta edustaa hurskaita, jotka innolla suorittavat rukouksensa, ja toinen piittaamattomia, jotka laiminlyövät rukouksensa. Kaksikymmentäneljä kultapalaa ovat elämän jokainen kaksikymmentäneljä tuntia vuorokaudessa. Ja kuninkaallinen maatila on Paratiisi. Mitä asemaan tulee, se on hauta. Ja matka on ihmisen matka hautaan, ylösousemukseen ja Tuonpuoleiseen. Ihmiset kulkevat sen pitkän matkan eri tavoin riippuen heidän toiminnastaan ja Jumalan pelkonsa vahvuudesta. Jotkut todella hurskaat ovat päivässä ylittäneet tuhannen vuoden etäisyyden, kuten salama. Ja jotkut ovat päivässä kulkeneet viidenkymmenentuhannen vuoden etäisyyden mielikuvituksen nopeudella. Mahtavan Aseman omaava

Koraani viittaa tähän totuuteen kahdessa jakeessaan.¹

Vertauksen lippu edustaa määrättyjä rukouksia. Yksi tunti päivässä on riittävä viidelle rukoukselle päivässä, mukaan lukien peseytymiset. Joten minkä tappion tekeekään ihminen, joka tuhlaa kaksikymmentäkolme tuntia tähän ohikiitävään maalliseen elämään ja epäonnistuu käyttämästä yhtä tuntia Tuonpuoleisen pitkän elämän hyväksi. Kuinka hän tekeekään itselleen vääryyttä, kuinka kohtuuttomasti käyttäytyykään. Sillä eikö jokainen järkevä ymmärräkin, kuinka vastoin järkeä ja viisautta sellaisen ihmisen käytös on, kuinka kauas järjellisestä on tultu, jos ajattelee kohtuulliseksi, että antaa puolet omaisuudestaan arpajaisiin, johon osallistuu tuhat ihmistä, ja voiton mahdollisuus on yksi tuhannesta, eikä anna yhtä kahdeskymmenesneljäsosaa ikuiseen aarre-aittaan, jossa voiton mahdollisuus on vahvistettu yhdeksäksikymmeneksiyhdeksäksi sadasta?

¹ Joku heistä kysyi: "Kauanko olemme viipyneet?" He arvelivat: "Päivän" tai "Osan päivää"... (Koraani 18:19) ja, "He viipyivät luolassaan kolmesataa vuotta ja lisäksi vielä yhdeksän." (Koraani 18:25)

Lisäksi henki, sydän ja mieli löytävät suuren helpotuksen rukouksesta. Eikä se ole raskasta keholle. Lisäksi oikealla aikomuksella sellaisen, joka suorittaa määrättyt rukoukset, kaikki teot muuttuvat kuin palvonnaksi. Hän voi laittaa koko tämän elämän pääomansa työskentelemään Tuonpuoleisen hyväksi. Hän voi tehdä yhdessä suhteessa väliaikaisesta elämästään ikuisen.

VIIDES SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Jumala on niiden kanssa, jotka pelkäävät Häntä ja tekevät hyviä töitä." (16:128)

Jos haluat nähdä, mikä todellinen inhimillinen velvollisuus ja mikä luonnollinen, asianmukainen seuraus ihmisen luomisesta on suorittaa määrätyt rukoukset, eikä syyllistyä vakaviin synteihin, kuuntele ja ota opiksesi seuraava vertaus.

Kerran, yleisen liikekannallepanon aikaan, kaksi sotilasta joutuivat samaan rykmenttiin. Yksi heistä oli hyvin koulutettu ja tunnollinen, toinen taas juuri värväytynyt ja itsekeskeinen. Tunnollinen sotilas keskittyi koulutukseen ja sotaan, eikä antanut ajatustakaan ruoka-annoksille ja ravinnolle, sillä hän tiesi, että oli valtion velvollisuus ruokkia ja varustaa hänet, hoitaa hänet, jos hän sairastui ja jopa laittaa

ruoka hänen suuhunsa, jos tarve vaati. Hän tiesi, että hänen keskeinen velvollisuutensa oli harjoitella ja taistella. Mutta hänen työtään olisi myös osallistua joihinkin muonitustehtäviin ja käyttää laitteistoa. Hän keittäisi kattiloita, pesisi ruoka-astioita, ja toisi niitä. Jos häneltä silloin kysyttäisiin: "Mitä sinä teet?", hän vastaisi: "Teen uuvuttavaa tehtävää valtiolle." Hän ei sanoisi: "Teen työtä elääkseni."

Alokas oli kiinnostunut vatsastaan, eikä kiinnittänyt huomiota koulutukseen ja sotaan. "Se on valtion asia. Mitä se minulle kuuluu?", sanoisi hän. Hän ajatteli alati toimeentuloaan ja poistui rykmentistä markkinoille tekemään ostoksia. Eräänä päivänä hänen hyvin koulutettu ystävänsä sanoi hänelle:

"Sinun pohjimmainen velvollisuutesi on koulutus ja taistelu, veli. Sinut tuotiin tänne sen takia. Luota kuninkaaseen, hän ei anna sinun nähdä nälkää. Se on hänen tehtävänsä. Joka tapauksessa olet voimaton ja puutteellinen – et voi ruokkia itseäsi kaikkialla. Tämä on liikekannallepanon ja sodan aikaa, hän tulee sanomaan sinua kapinalliseksi ja saat rangaistuksen. Kyllä, on kaksi meitä koskevaa velvollisuutta. Yksi on velvollisuus

kuninkaalle: joskus teemme hänen uuvuttavia tehtäviään, ja hän ruokkii meitä siitä hyvästä. Toinen on oma velvollisuutemme: koulutus ja taistelu, ja joskus kuningas auttaa meitä siinä.”

Ymmärrät tietenkin, missä vaarassa laiskurisotilas olisi, jos hän ei kiinnittäisi huomiota ponnistelemaan, hyvin koulutettuun sotilaaseen.

Oi laiska sieluni! Se melskeinen sota on tämä myrskyisä maallinen elämä, ja armeija jakautuneena rykmentteihin ihmisten yhteiskunta. Vertauksen rykmentti on islamin yhteisö tällä vuosisadalla. Toinen kahdesta sotilaasta on harras muslimi, joka tietää uskontonsa velvollisuudet ja suorittaa ne ja taistelee Saatanan ja oman sielunsa kanssa, jotta luopuisi vakavista rikoksista eikä tekisi syntiä. Kun taas toinen on rappeutunut pahantekijä, joka on niin uppoutunut taistelemaan toimeentulostaan, että herjaa Todellista Elättäjää, hylkää uskonnolliset velvoitteensa ja tekee kaikenlaisia kohdalleen osuvia syntejä hankkiessaan elantoaan. Mitä tulee harjoitteluun ja koulutukseen, ne ovat ensisijaisesti määrätyt rukoukset ja palvonta. Ja sota on taistelua sielua ja sen haluja

vastaan, ja dzinnien ja ihmisten parissa olevia saatanoita vastaan, jotta ne vapautuvat synneiltä ja huonolta moraalilta ja pelastuvat sydämen ja sielun iankaikkiselta kadotukselta. Ja ensimmäinen kahdesta tehtävästä on antaa elämä ja ylläpitää sitä, kun taas toinen on Elämän Antajan ja Ylläpitäjän palvonta ja rukoulu. Se on luottamista ja turvaamista Häneen.

Todellakin, se joka teki ja antoi elämän, joka on Kaikkivaltiaan Jumalan taiteen loistavin ihme ja Jumalallisen Viisauden ihme, on se, joka ylläpitää ja jatkaa sitä ikuisuuksiin elatuksen kautta. Se ei voi olla toinen. Haluatko todisteita? Kaikkein kyvyttömimmät ja tyhmimmät eläimet ovat parhaiten ravittuja, kuten kalat ja hedelmämädöt. Ja kaikkein avuttomimmilla ja hauraimmilla olennoilla on paras ravinto, kuten imeväisillä ja kaikkien lajien pienokaisilla.

Varmastikin on riittävää verrata kaloja kettuihin, vastasyntyneitä eläimiä villipe-toihin ja puita eläimiin, jotta voidaan ymmärtää, että laillinen ravinto saadaan kyvyttömyyden ja avuttomuuden kautta, eikä vallan ja tahdon kautta. Eli, joka luopuu määrättyjen rukousten suorittamisesta,

koska taistelee toimeentulostaan, muistuttaa sotilasta, joka hylkäsi koulutuksensa ja kaivantonsa ja meni kerjäämään markkinoille. Mutta etsimällä annoksiaan Jalon ja Anteliaan Elättäjän armon keittiöistä suoritettuaan rukouksensa, ja menemällä itse, jotta ei olisi taakkana muille, on hienoa ja miehekästä. Sekin on eräänlaista palvontaa.

Lisäksi ihmisen luonto ja henkiset kyvyt osoittavat, että hänet on luotu palvomaan. Vallan ja tämän maailman edellyttämien toimien suhteen ei hän pysty kilpailemaan mitättömimmän varpusen kanssa, kun taas tiedon, tarpeiden, palvonnan ja rukoilun osalta, jotka ovat tarpeellisia hengelliselle elämälle ja Tuonpuoleiselle elämälle, on hän kuin eläinten hallitsija ja päällikkö.

Oi sieluni! Jos teet tämän maailman elämästä tavoitteen elämällesi ja työskentelet alati sen hyväksi, tulee sinusta kuin pohjimmainen varpunen. Mutta jos teet Tuonpuoleisesta elämästä tavoitteesi ja käytät tätä elämää keinona sen saavuttamiseksi ja sen viljelminä ja aherrat sen mukaisesti, tulee sinusta kuin eläimien ylevä komentaja, Kaikkivaltiaan Jumalan silitelty ja anova palvelija, Hänen kunnioitettu ja arvostettu vieraansa.

Nämä kaksi tapaa ovat sinulle avoinna. Voit valita kumman haluat... Joten pyydä johdatusta ja menestystä Armeliaista Armeliaimmalta.

KUUDES SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidän henkensä ja omaisuutensa antamalla niiden korvaukseksi Paratiisin puutarhan." (9:111)

Jos haluat ymmärtää, kuinka kannattava kauppa ja kuinka kunniakas arvo on myydä itsensä ja omaisuutensa Jumalalle, olla Hänen orjansa ja Hänen sotilaansa, niin kuuntele seuraava vertaus.

Kerran kuningas uskoi kullekin kahdelle alaiselleen maatilan mukaan lukien kaikki tarpeelliset työpajat, koneet, hevoset, aseet ja niin edelleen. Mutta koska se oli myrskyisää ja sota-aikaa, mikään ei nauttinut vakaudesta – se oli tarkoitettu joko katoamaan tai muuttumaan. Kuningas

äärettömässä armossaan lähetti kahden miehen luokse ylväimmän luutnantin, ja armeliaan julistuksen avulla ilmoitti heille seuraavaa:

”Myykää minulle omaisuutenne, jotka teille on uskottu, jotta voin pitää niistä huolta teidän puolestanne. Älkää antako niiden tuhoutua ilman syytä. Kun sodat ovat ohi, palautan ne teille paremmassa kunnossa kuin ennen. Suhtaudun teille uskottuun kuten omaan omaisuuteen ja maksan teille siitä korkean hinnan. Mitä tulee työpajan koneisiin ja työkaluihin, niitä käytetään minun nimissäni minun työpenkissäni. Mutta hinta ja maksu niiden käytöstä lisääntyy tuhatkertaisesti. Saatte kaiken kertyvän voiton. Olette varattomia, neuvottomia ja kyvyttömiä kustantamaan näitä huomattavia tehtäviä. Joten sallikaa minun ottaa niskoilleni kaikki kulut ja varusteet ja antaa teille kaikki tulot ja voitto. Voitte pitää sen kotiuttamiseen asti. Joten nähkää viisi tapaa, joilla voitte hyötyä! Ellette nyt myy minulle omaisuuttanne, voitte nähdä, ettei kukaan pysty säilyttämään mitä omistaa, ja tekin menetätte mitä nyt omistatte. Se tulee menemään hukkaan, ja menetätte korkean hinnan, jota tarjoan. Herkät ja arvokkaat

työkalut ja vaa'at ja käyttämistä odottavat jalometallit menettävät myös arvonsa. Teillä tulee olemaan hallinnoinnin ja säilyttämisen vaivat ja huolet, mutta samalla rangaistaan pettäessänne teille uskottu. Joten nähkää viisi tapaa, joilla voitte menettää! Lisäksi, jos myytte omaisuuden minulle, tulee teistä minun sotilaitani ja toimitte minun nimissäni. Tavallisen vangin tai kurittoman palkkasoturin sijaan tulette olemaan ylhäisen hallitsijan vapaita luutnantteja.”

Kun he olivat kuunnelleet tämän armollisen julistuksen, älykkäämpi kahdesta miehestä sanoi:

”Ehdottomasti, olen ylpeä ja onnellinen myydessäni. Olen tuhatkertaisesti kiitollinen.”

Mutta toinen oli ylimielinen, itsekäs ja turmeltunut – hänen sielustaan oli tullut ylpeä kuin faaraolla. Ikään kuin hän pysyisi ikuisesti sillä maatilalla, jätti hän huomiotta tämän maailman maanjäritykset ja myllerrykset. Hän sanoi:

”Ei! Kuka kuningas on? En myy omaisuuttani, enkä pilaa nautintoani.”

Lyhyen ajan kuluttua ensimmäinen mies saavutti niin korkean aseman, että kaikki kadehtivat häntä. Hän sai kuninkaalta suosionosoituksen ja eli onnellisena

kuninkaan omassa palatsissa. Toinen vastakohtana vaipui sellaiseen tilaan, että jokainen sääli häntä, mutta myös sanoi hänen ansainneen sen. Sillä hänen virheensä seurauksena hänen onnensa ja omaisuutensa menivät, ja hän kärsi rangaistuksen ja piinaa.

Oi oikkuja täynnä oleva sielu! Katso totuutta kasvoihin tämän vertauksen teleskoopin avulla. Mitä tulee kuninkaaseen, on hän Luomaton ja Ikuinen Yksinvalti, sinun Elättäjäsi ja Luojaasi. Maatilat, koneet, työkalut ja vaa'at ovat omaisuuttasi eläessäsi – kehosi, henkesi ja sydämesi ovat osa tätä omaisuutta, ja ulkopuoliset ja sisäiset ominaisuutesi, kuten silmät ja kieli, älykkyys ja mielikuva. Mitä tulee jaloimpaan luutnanttiin, hän on Jumalan Ylväs Lähetti, ja viisain julistus on viisas Koraani, joka kuvaa kauppaa, josta puhumme tässä jakeessa:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ

"Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidän henkensä ja omaisuutensa antamalla niiden korvaukseksi Paratiisin puutarhan." (9:111)

Vellova taistelukenttä on maailman myrskyisä pinta, joka lakkaamatta muuttuu, hajaantuu ja uudistuu ja saa jokaisen ihmisen ajattelemaan:

"Koska kaikki lähtee käsistämme, tulee tuhoutumaan ja katoaa, onko mitään keinoa, jolla voimme muuntaa sen joksikin ikuiseksi ja säilyttää sen?"

Ollessaan uppoutuneena näihin ajatuksiin kuulee hän yllättäen Koraanin taivaallisen äänen sanovan:

"Todellakin on, kaunis ja helppo tapa, joka sisältää viisi voittoa itsessään."

Mikä on se tapa?

Myydä saatu uskottu omaisuus takaisin sen todelliselle omistajalle. Tällainen myynti tuottaa voittoa viisinkertaisesti.

Ensimmäinen Hyöty: Hetkellinen omaisuus muuttuu ikuiseksi. Sillä kun tämä hiipuva elämä annetaan Ylistetetylle, Iankaikkiselle ja Pysyvimmälle Herralle ja käytetään Hänen hyväkseen, muuntuu se ikuiseksi. Se tulee tuottamaan ikuisia hedelmiä. Elämän hetket ilmeisesti katoavat ja lahoavat kuin siemenet. Mutta sitten autuuden ja suopeuden kukat aukeavat ja kukkivat iankaikkisessa valtakunnassa, ja

kukin esittää myös hohtavan ja rauhoittavan näkymän Keskimmaisessä Valtakunnassa.

Toinen Hyöty: Paratiisin korkea hinta annetaan vaihdossa.

Kolmas Hyöty: Jokaisen raajan ja jokaisen aistin arvo kasvaa tuhatkertaisesti. Älykkyys esimerkiksi on kuin työkalu. Ellet myy sitä Kaikkivaltiaalle Jumalalle, vaan mieluummin käytät sitä sielun hyväksi, tulee siitä huonoenteinen, turmiollinen ja heikentävä työkalu, joka kuormittaa heikkoa persoonaasi kaikilla menneisyyden surullisilla murheilla ja tulevaisuuden kauhistuttavilla peloilla – se alenee pahaenteisen ja tuhoisan työkalun tasolle. Tästä syystä syntinen ihminen turvautuu usein päihtymykseen tai joutaviin nautintoihin paetakseen piinaavaa ja loukkaantunutta älyään. Mutta jos myyt älykkyytesi sen Todelliselle Omistajalle ja työllistät sen Hänen hyväkseen, tulee siitä kuin talismaanin avain avaten äärettömät armon aarreaitat ja viisauden holvit, jotka sisältyvät luomiseen. Näin ollen se kohoaa Jumalalliseksi oppaaksi valmistellessaan omistajaansa ikuiseen autuuteen.

Toisena esimerkkinä silmä, joka on yksi aisteista – ikkuna, jonka kautta henki katsoo

ulos tätä maailmaa. Ellet myy sitä Kaikkivaltiaalle Jumalalle, vaan käytät sitä sielun puolesta tuijotellen kourallista hetkellisiä, väliaikaisia kauneuksia ja näkymiä, se alenee tasolle, jolla ruokkii haluja ja himokasta sielua. Mutta jos myyt silmän Kaikennäkeväälle Tekijällesi ja käytät sitä Hänen puolestaan Hänen määrittämissään rajoissa, silloin silmäsi kohooa suurimman olemusten kirjan tasolle, Jumalallisen taiteen ihmeiden todistajaksi, siunatuksi mehiläiseksi imemässä armon kukkasista tämän maapallon puutarhassa.

Toinen esimerkki on kieli ja makuaisti. Ellet myy sitä Viisaalle Luojallesi, vaan käytät sitä sen sijaan sielun puolesta ja vatsan vuoksi, vaipuu se ja alenee portinvartijaksi vatsan talliin, tehtaan vartijaksi. Mutta jos myyt sen Jalolle ja Anteliaalle Elättäjälle, kielessä oleva makuaisti nousee Jumalallisen armon aarreaittojen taitavan valvojan asteelle, kiitolliseksi tarkastajaksi Jumalan ikuisen voiman keittiöissä.

Katso siis hyvin, Oi älykkyys! Näe ero tuhon työkalun ja kaiken olevaisen avaimen välillä! Ja katso tarkkaan, Oi silmä! Näe ero inhottavan mielistelijän ja Jumalallisen

kirjaston oppineen valvojan välillä! Ja maista hyvin, Oi kieli! Näe ero tallin ovenvartijan tai tehtaan vartijan ja Jumalan armon aarreaitan ylitarkastajan välillä!

Vertaile kaikkia muita työkaluja ja raajoja näihin, ja ymmärrät sitten, että todellisuudessa uskovainen hankkii Paratiisin arvoisen luonteen ja uskonnoton Helvetin mukaisen luonteen. Syynä siihen, että kukin heistä saavuttaa ansaitsemansa arvon on, että uskovainen uskonsa takia käyttää luottamustaan Luojaansa Hänen hyväkseen Hänen hahmottamisissaan rajoissa, kun taas uskonnoton pettää luottamuksen ja käyttää sitä vaistonvaraisen sielun hyväksi.

Neljäs Hyöty: Ihminen on avuton ja alttiina lukuisille vastoinkäymisille. Hän on köyhä ja hänen tarpeensa ovat lukuisat. Hän on heikko ja elämän taakka on raskain. Ellei hän luota Ylistettyyn Kaikkivaltiaaseen, aseta toivoaan Häneen ja luottavaisesti alistu Hänelle, tulee hänen omatuntonsa aina olemaan levoton. Tuloksettomat piinat, tuskat ja pahoittelut tukahduttavat ja huumaavat hänet tai tekevät hänestä pedon.

Viides Hyöty: Ne, jotka ovat kokeneet valaistumisen ja joille on paljastettu asioiden todellinen luonto – valitut, jotka ovat

todistaneet totuuden, ovat kaikki yksimielisiä siitä, että arvokas palkkio kaikesta Jumalan palvonnasta ja ylistyksestä, jonka olet suorittanut jäsenilläsi ja välineilläsi, annetaan sinulle suurimman tarpeen hetkellä, Paratiisin hedelmien muodossa.

Jos halveksuen torjut tämän kaupan viisinkertaisine hyötyineen, sen lisäksi että sinulta riistetään voitto, tulet myös kärsimään viisinkertaisen tappion.

Ensimmäinen Tappio: Omaisuus ja jälkeläiset, joihin olet niin kiintynyt, sielu ja sen oikut, joita palvot, nuoruus ja elämä, joihin olet ihastunut, kaikki tulevat häviämään ja katoamaan – kätesi tulevat olemaan tyhjä. Mutta ne jättävät jälkeensä synnin ja kipua, kiinnittyneinä kaulaasi kuin iis.

Toinen Tappio: Tulet kärsimään rangaistuksen luottamuksen pettämisestä. Sillä olet tehnyt väärin itseäsi kohtaan käyttämällä arvokkaita työkaluja arvottomimpiin tarkoitukseen.

Kolmas Tappio: Alentamalla kaikki ihmisen arvokkaat elimet paljon eläimiä alemmalle tasolle olet loukannut ja tehnyt syntiä Jumalan viisautta vastaan.

Neljäs tappio: Heikkoudessasi ja köyhyyydessäsi olet sijoittanut elämän raskaan taakan harteillesi, ja alinomaa vaikeroit ja valitat katoavaisuuden ja eroamisen iskujen alla.

Viides tappio: Olet verhoutunut rumaan tapaan, joka voi avata Helvetin ovet edessäsi, jos käytät väärin Armeliaan oikeudenmukaisia lahjoja, kuten älyä, sydäntä, silmää ja kieltä, jotka on annettu sinulle valmistellaksesi ikuisen elämän perustuksia ja Tuonpuoleisen iankaikkista onnea.

Onko nyt niin vaikeaa myydä uskottu omaisuus? Onko se niin raskasta, että monet ihmiset karttavat kauppaa? Ei suinkaan! Se ei ole vähimmässä määrässäkään raskasta. Sillä sallitun rajat ovat laajat ja aivan riittävät ihmisen haluille, ei ole mitään syytä tunkeutua kielletylle. Jumalan määräämät velvollisuudet ovat kevyitä ja harvalukuisia. Jumalan palvelijana ja sotilaana oleminen on sanoin kuvaamattoman miellyttävä kunnia. Ainoana velvollisuutena on toimia ja aloittaa kaikki Jumalan nimeen kuin sotilas, ottaa ja antaa Jumalan puolesta, liikkua ja olla paikoillaan Hänen lupansa ja lakinsa mukaan. Jos tekee virheen, tulisi etsiä Hänen anteeksiantoaan ja sanoa:

"Oi Herra! Anna anteeksi virheemme ja hyväksy meidät palvelijoiksesi. Tee meistä varmoja Sinun omaisuutesi uskottuja haltioita, kunnes tulee se aika, jolloin se otetaan meiltä. Aamen!", ja vedota Häneen.

SEITSEMÄS SANA

Jos haluat ymmärtää, mitä arvokkaita, vaikeuksia ratkovia talismaaneja ovat kaksi osaa lauseesta "Uskon Jumalaan ja Viimeiseen Päivään," jotka ratkaisevat sekä luomisen mystisen arvoituksen että avaavat ihmissielulle oven onneen, ja mitä hyödyllisiä ja parantavia lääkkeitä ovat luottamus Luojaasi ja turvautuminen Häneen kärsivällisesti ja hartaasti anoen, ja kiitoksen kautta Elättäjältäsi nöyrästi pyytäen, ja mitkä tärkeät, kallisarvoiset ja hohtavat matkaliput matkalle kohti ikuisuutta – ja eväät Tuonpuoleiseen ja valot hautaan – ovat Koraanin kuunteleminen, sen käskyjen totteleminen, määrättyjen rukousten suorittaminen ja vakavista synneistä luopuminen, niin kuuntele ja kiinnitä huomiota tähän vertaukseen:

Kerran sotilas joutui vakavaan tilanteeseen taistelu- ja tutkintokentällä, voiton ja häviön kierroksella. Se kuuluu seuraavasti:

Sotilas haavoittui saaden kaksi syvää ja kammottavaa haavaa oikeaan ja vasempaan

kylkeensä, ja hänen takanaan seisoj valtava leijona ikään kuin odottamassa hyökätäkseen hänen kimppuunsa. Hänen edessään seisoj hirsipuu, joka otti hengiltä ja tuhosi kaikki, joita hän rakasti. Se odotti häntäkin. Tämän lisäksi hänellä oli pitkä matka edessään, sillä hänet oli karkotettu. Epäonnisen sotilaan pohtiessa epätoivoisena pelottavaa ahdinkoaan ilmestyi hyvätahainen henkilö, joka hohti valoa kuten Khidr. Hän sanoi sotilaalle: "Älä vaivu lohduttomuuteen. Annan sinulle kaksi talismaania ja opetan ne sinulle. Jos käytät niitä oikein, leijonasta tulee sinulle säyseä hevonen, ja hirsipuu muuttuu keinuksi sinun iloksesi ja nautinnoksesi. Annan sinulle myös kaksi lääketä. Jos noudatat ohjeita, nämä kaksi mätivää haavaa muuttuvat kahdeksi hyväntuoksuiseksi kukaksi nimeltään Muhammedin (olkoon rauha ja siunaukset hänen kanssaan) Ruusu. Annan sinulle myös lipun – voit tehdä sillä vuoden matkan päivässä kuin lentäen. Ellet usko minua, kokeile hieman, jotta näet sen olevan totta." Sotilas kokeili hieman ja vakuutti sen olevan totta. Kyllä, minä, eli tämä onneton Said, vahvistan sen myös. Sillä minäkin kokeilin ja näin sen olevan aivan totta.

Jonkin aikaa myöhemmin hän näki ovelan ja irstaannäköisen miehen, viekkaan kuin Piru, tulevan vasemmalta tuoden mukanaan runsaasti koristeltuja varusteita, koristeltuja kuvia ja fantasioita ja monia päihteitä. Hän pysähtyi sotilaan eteen ja sanoi:

"Älä viitsi, ystäväni! Mennään juomaan ja pitämään hauskaa. Voimme katsella näitä kauniiden naisten kuvia, kuunnella musiikkia ja syödä tätä maukasta ruokaa." Sitten hän kysyi sotilaalta: "Mitä lausut hengittäessäsi?"

"Talismaania", kuului vastaus.

"Lopeta tuo käsittämätön roska! Älkäämme pilatko nykyistä hauskaamme!" Ja hän kysyi toisen kysymyksen: "Mitä sinulla on kädessäsi?"

"Lääkettä", sotilas vastasi.

"Heitä se pois! Olet terve, sinussa ei ole mitään vikaa. On hauskuuden aika." Ja hän kysyi: "Mikä on tuo paperinpala, jossa on viisi merkkiä?"

"Se on lippu ja annostelukortti."

"Oh, revi ne!", mies sanoi. "Mitä tarvetta meillä on matkalle tänä kauniina keväänä?" Hän yritti taivutella sotilasta kaikenlaisilla

houkutuksilla, ja poloinen sotilas oli jopa hieman vaikuttunut. Kyllä, ihmisen voi harhauttaa. Minutkin harhautti juuri tällaiset ovelat petokset.

Yhtäkkiä tuli oikealta ääni kuin ukkonen. "Varo!", se sanoi. "Älä anna petkuttaa itseäsi! Sano sille huiputtajalle: 'Jos sinulla on keinot tappaa leijona takanani, poistaa hirsipuu edestäni, torjua asiat, jotka haavoittavat oikeaa ja vasenta puoltani ja estää edessäni oleva matka, niin tule ja tee niin! Näytä, että voit ja anna meidän nähdä se! Sano sitten, tule, mennään nautiskelemaan. Muutoin ole hiljaa!'" Puhu samoin kuin Khidrin kaltainen Jumalan innoittama ihminen."

Oi sieluni, joka nauroi nuoruudessaan ja nyt itkee sitä naurua! Tiedä, että onneton sotilas olet sinä, ja ihminen. Leijona on nimetty tunti. Mitä tulee hirsipuuhun, on se kuolema, rappeutuminen ja eroaminen, jonka kautta yön ja päivän vaihdellessa kaikki ystävät jättävät jäähyväisiään ja katoavat. Kahdesta haavasta toinen on ihmisen ääretön ja hankala kyvyttömyys, kun taas toinen on hänen tuskallinen ja rajaton köyhyytensä. Maasta karkoitus ja matka ovat tutkinnan pitkä matka, joka kulkee henkien maailmasta kohdun ja

lapsuuden kautta vanhuuteen – maailman, haudan ja Keskimmäisen Valtakunnan kautta ylösnousemukseen ja Sirat-sillalle. Mitä tulee kahteen talismaaniin, ne ovat usko Kaikkivaltiaaseen Jumalaan ja Tuonpuoleiseen.

Kyllä, toisen pyhän talismaanin kautta kuolema ottaa hallitun hevosen muodon – ratsun, joka vie uskovaisen ihmisen tämän maailman vankilasta Paratiisin puutarhoihin ja Kaikkein Armollisimman läheisyyteen. Tästä johtuen viisaat, jotka ovat nähneet kuoleman todellisuuden, ovat rakastaneet sitä. He ovat halunneet sitä ennen kuin se on tullut. Ajan kulku on taantumista, erottamista, kuolemaa ja hirsipuu, mutta uskon Jumalaan talismaanin kautta pystyy havainnoimaan ja tarkastelemaan täydellisellä nautinnolla Loistokkaimman Tekijän erilaisia ihmeitä, kirjavia ja uudistuvia kirjailuja, Hänen voimansa ihmeitä ja Hänen armonsa ilmentymiä. Kyllä, kun auringon valon värejä heijastavat peilit vaihdetaan ja uusitaan ja elokuvan kuvat muutetaan, muodostuu parempia ja kauniimpia kohtauksia.

Mitä tulee kahteen lääkkeeseen, toinen on luottamista Jumalaan ja kärsivällisyyttä, ja toinen on luottamista Luojansa mahtiin ja

uskoa Hänen viisauteensa. Onko asia näin? Todellakin on näin. Mitä pelättävää on ihmisellä, joka kyvyttömyytensä todistuksen kautta luottaa Maailman Hallitsijaan, jolla on valta komentaa *كُنْ فَيَكُونُ* "Ole! Ja se on." (2:117). Sillä pahimman vastoinikäymisen edessä hän sanoo: *إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ* "Totisesti Jumalalle kuulumme, ja totisesti Hänelle palaamme" (2:156), ja asettaa luottamuksensa Armollisimpaan Hyväntekijäänsä. Henkilö, jolla on Jumalan tuntemusta, saa nautintoa kyvyttömyydestä, Jumalan pelosta. Kyllä, pelossa on nautinto. Jos kahdentoista kuukauden ikäinen vauva olisi riittävän älykäs, jotta häneltä voisi kysyä: "Mikä on kaikkein miellyttävintä ja suloisinta sinulle?", voisi hän hyvin sanoa: "Ymmärtää oma kyvyttömyyteni ja avuttomuuteni, pelätä äitini lempeää läimäystä ja samalla turvata hänen suloiseen poveensa. Mutta kaikkien äitien myötätunto on vain välähdys Jumalallisen armon ilmentymästä. Juuri tästä syystä viisaat ovat löytäneet tällaista iloa kyvyttömyydestä ja Jumalan pelosta kiivaasti vakuuttaen olevansa vailla voimaa ja valtaa ja turvanneet Jumalaan voimattomuutensa

kautta. He ovat tehneet voimattomuudesta ja pelosta itselleen välittäjän.

Toinen lääke on kiitos ja tyytyväisyys, harras pyyntö ja rukous ja luottaminen Armollisimman Elättäjän armoon. Onko näin? Kyllä, sillä kuinka voisivat köyhyys, halu ja tarve olla kivuliaita ja raskaita Anteliaista Anteliaimman vieraalle, Joka tekee koko maasta palkkioiden pöydän ja keväällä kimpun kukkia ja Joka asettaa kukat pöydälle ja levittelee ne ympäriinsä? Köyhyys ja tarve ottavat miellyttävän ruokahalun muodon. Vieras yrittää kasvattaa köyhyyttään samalla tavoin kuin ruokahaluaankin. Tämän takia viisaat ovat ylpeitä haluista ja köyhyydestä. Mutta varo, älä ymmärrä tätä väärin! Tämä tarkoittaa, että Jumalan edessä tulee olla tietoinen omasta köyhyydestään ja rukoilla Häntä, eikä pöyhistellä ihmisten edessä ja ryhtyä kerjäläiseksi.

Mitä tulee matkalippuun ja tositteeseen, ovat ne uskonnollisten velvollisuuksien suorittamista, etenkin määrättyjen rukousten, ja vakavista synneistä luopumista. Onko näin? Kyllä on, sillä niiden yksimielisyyden mukaan, jotka havainnoivat ja omaavat tietoa Salatusta ja jotka

paljastavat luomisen mysteerejä, voi eväät, valon ja ratsun pitkälle pimeälle tielle kohti ikuisuutta saavuttaa totellen Koraanin käskyjä ja välttären, mitä se kieltää. Tiede, filosofia ja taide eivät ole minkään arvoisia tällä tiellä. Niiden valo ulottuu vain haudan ovelle saakka.

Oi saamaton sieluni! Kuinka vähän, kevyttä ja helppoa onkaan suorittaa päivittäiset viisi rukousta ja luopua seitsemästä kuolemansynnistä! Jos sinulla on järkeä, eikä se ole epärehellinen, ymmärrä, miten tärkeitä ja laajamittaisia ovat niiden tulokset, hedelmät ja hyödyt. Sano Paholaiselle ja sille miehelle, joka rohkaisi sinua nauttimaan paheista ja hävityksestä:

”Jos sinulla on keinot tappaa kuolema, pystyt hävittämään maailmasta rappeutumisen ja katoavaisuuden ja poistamaan ihmiseltä köyhyyden ja kyvyttömyyden ja sulkemaan haudan oven, niin kerro meille ja anna meidän kuulla siitä! Muutoin ole hiljaa! Koraani lukee maailmankaikkeutta luomakunnan valtavassa moskeijassa. Kuunnelkaamme sitä. Valaistukaamme sen valosta. Toimikaamme sen ohjeiden mukaan. Ja lausukaamme sitä alinomaa.

Kyllä, Koraani on sana. Niin siitä sanotaan. Koraani on totuus, tulee Totuudesta, sanoo totuuden, näyttää totuuden ja levittää hohtavaa viisautta...”

اَللّٰهُمَّ نُوِّرْ قُلُوْبَنَا بِنُوْرِ الْاِيْمَانِ وَالْقُرْاَنِ اَللّٰهُمَّ اَغْنِنَا
بِالْاِفْتِقَارِ اِلَيْكَ وَلَا تَفْقُرْنَا بِالْاِسْتِعْنَاءِ عَنْكَ تَبَرَّأْنَا اِلَيْكَ
مِنْ حَوْلِنَا وَقُوَّتِنَا وَالتَّجَنُّأِ اِلَى حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
فَاَجْعَلْنَا مِنَ الْمُتَوَكِّلِيْنَ عَلَيْكَ وَلَا تَكِلْنَا اِلَى اَنْفُسِنَا
وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِكَ وَاَرْحَمْنَا وَاَرْحَمِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخَلِيْلِكَ وَجَمَالِ مُلْكِكَ وَمَلِيْكَ
صُنْعِكَ وَعَيْنِ عِنَايَتِكَ وَشَمْسِ هِدَايَتِكَ وَلِسَانِ
حُجَّتِكَ وَمِثَالِ رَحْمَتِكَ وَنُوْرِ خَلْقِكَ وَشَرَفِ
مَوْجُوْدَاتِكَ وَسِرَاجِ وَحْدَتِكَ فِى كَثْرَةِ مَخْلُوْقَاتِكَ
وَكَاشِفِ طَلْسِمِ كَاثِنَاتِكَ وَدَلَالِ سُلْطَنَةِ رُبُوْبِيَّتِكَ
وَمُبْلِغِ مَرْضِيَّاتِكَ وَمُعْرِفِ كُنُوْزِ اَسْمَائِكَ وَمُعَلِّمِ
عِبَادِكَ وَتَرْجُمَانِ اَيَاتِكَ وَمِرَاةِ جَمَالِ رُبُوْبِيَّتِكَ وَمَدَارِ

شُهُودِكَ وَاشْهَادِكَ وَحَبِيبِكَ وَرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَهُ
رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ وَعَلَى إِلَهٍ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَعَلَى
إِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ
الْمُتَقَرِّبِينَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ آمِينَ

KAHDEKSAS SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Ikuinen, Pysyvä." (2:255)

"Jumalan edessä ainoa oikea uskonto on islam." (3:19)

Jos haluat ymmärtää tätä maailmaa ja ihmisen henkeä maailmassa, uskonnon luonnetta ja arvoa ihmiselle ja sitä, kuinka maailma on vankila ellei ole Todellista Uskontoa ja että ilman uskontoa ihmisestä tulee olennoista kurjin ja että se on "Oi Jumala!" ja "Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala", jotka ratkaisevat tämän maailman talismaanin ja pelastavat ihmishengen pimeydestä, niin kuuntele ja pohdi tätä vertausta:

Kauan sitten kaksi veljestä lähti pitkälle matkalle. He jatkoivat, kunnes tie haarautui. Tienhaarassa he näkivät vakavannäköisen miehen ja kysyivät häneltä: "Kumpi teistä on hyvä?" Hän sanoi heille: "Oikeanpuoleisella tiellä on velvollisuus noudattaa lakia ja järjestystä, mutta vaivassa piilee turvallisuus ja onni. Vasemmanpuoleisella tiellä on vapaus eikä ehtoja, mutta sen vapaudessa piilee vaara ja kurjuus. Nyt valinta on teidän!"

Kuunneltuaan tämän sanoen: "*Minä luotan Jumalaan*" (Koraani 11:56) hyväluonteinen veljes valitsi oikeanpuoleisen tien sopeutuen järjestykseen ja määräykseen. Toinen veljeksi, joka oli moraaliton ja tyhjäntoimittaja, valitsi vasemmanpuoleisen tien, koska siinä ei ollut rajoituksia. Mielikuvituksemme avulla seuraamme tätä miestä hänen tilanteessaan, joka oli näennäisesti helppo mutta todellisuudessa vaivalloinen.

Niinpä tämä mies meni mäkeä ylös ja alas laaksoon, kunnes löysi itsensä autiosta erämaasta. Yhtäkkiä hän kuuli kauhistahtavan äänen ja näki, että suuri leijona oli tullut ulos metsästä ja oli aikeissa hyökätä hänen kimppuunsa. Hän pakeni. Hän tuli vedettömän, kuusikymmentä metriä syvän

kuilun partaalle, ja peloissaan hyppäsi sinne. Hän putosi puolitiehen, jossa hänen kätensä tavoittivat puun. Hän takertui siihen. Puulla, joka kasvoi ulos kaivoksen seinästä, oli kaksi juurta. Kaksi rottaa – yksi valkoinen ja yksi musta – hyökkäsivät ja kalvoivat niiden kautta. Hän katsoi ylös ja näki, että leijona odotti kuilun yläpuolella kuin vartija. Hän katsoi alas ja näki kammottavan lohikäärmeen. Se nosti päätään ja kurkotti hänen jalkansa lähelle kolmekymmentä metriä alempana. Sen suu oli yhtä suuri kuin kuilun suu. Sitten hän katsoi kuilun seinämiä ja huomasi, että pistäviä ja myrkyllisiä tuholaisia oli kerääntynyt hänen ympärilleen. Hän katseli kuilun suulle ja näki viikunapuun. Mutta se ei ollut tavallinen puu – se kantoi monien eri puiden hedelmiä saksanpähkinöistä granaattiomenoihin.

Niinpä ajattelun puutteen ja typeryytensä takia mies ei ymmärtänyt, että tämä ei ollut vain jokin tavallinen asia, nämä asiat eivät olleet täällä sattumalta, ja että näihin outoihin olentoihin oli piilotettu arvoituksellisia salaisuuksia. Eikä hän ymmärtänyt, että siellä oli joku hyvin voimakas ohjaamassa heitä. Vaikka hänen sydämensä, henkensä ja mielensä salaa itkivät ja

valittivat tätä tuskallista tilannetta, teeskenteli hänen pahan ohjaama sielunsa, ettei se ollut mitään – se sulki korvansa, sydämensä ja henkensä itkulta, ja pettäen itseään alkoi syödä puun hedelmiä, ikäänkuin se olisi puutarhassa. Mutta jotkut hedelmät olivat myrkyllisiä ja haitallisia. Kaikkivaltias Jumala sanoo Jumalallisessa hadithissa: *أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي* "Olen kuten palvelijani ajattelevat Minun olevan."

Siten hänen typeryytensä ja ymmärtämättömyytensä takia tämä onneton mies luuli näkemänsä olevan tavallista ja varsinainen totuus. Näin häntä oli siis kohdeltu, kohdellaan ja tullaan kohtelemaan. Hän ei tule kuolemaan niin, että pelastuisi siitä, eikä elämään – hän on niin suuressa kärsimyksessä. Nyt jätämme tämän turmiollisen miehen piinaansa ja palaamme, jotta voimme tarkastella toisen veljeksensä tilannetta.

Tämä onnekas ja älykäs henkilö jatkoi matkaansa, mutta hän ei kärsinyt ahdinkoa kuten veljensä, sillä hyvästä moraalisistaan johtuen hän ajatteli hyvää ja kuvitteli hyviä asioita. Kaikki oli ystävällistä ja tuttua hänelle. Eikä hän joutunut kärsimään

hankaluuksista ja vaikeuksista kuten veljensä, sillä hän tunsi järjestyksen ja noudatti sitä. Hänestä se oli helppoa. Hän jatkoi matkaansa vapaasti, rauhassa ja turvassa. Sitten hän tuli puutarhaan, jossa oli ihastuttavia kukkia ja hedelmiä sekä – koska siitä ei huolehdittu – mätäneviä saastaisia asioita. Hänen veljensä myös oli astunut tällaiseen puutarhaan, mutta hän oli huomannut ja pannut merkille saastaiset asiat, jotka saivat hänen vatsansa kääntymään, ja hän lähti sieltä jatkamaan matkaansa voimatta levätä. Mutta tämä mies toimi sääntöjen mukaisesti, 'katso kaiken parempaa puolta', eikä kiinnittänyt mitään huomiota mätäneviin asioihin. Hän oli hyötynyt paljon hyvistä asioista ja levättyään hyvin lähti hän ja jatkoi matkaansa.

Myöhemmin – kuten ensimmäinenkin veli – hän oli tullut aavikolle ja yhtäkkiä kuullut hänen kimppuunsa hyökkäävän leijonan karjaisun. Hän oli peloissaan, mutta ei niin paljon kuin veljensä, sillä hyvien ajatuksiensa ja positiivisen asenteensa ansiosta hän ajatteli itsekseen: "Tällä aavikolla on hallitsija, ja on mahdollista, että tämä leijona on hallitsijan käskyn alainen palvelija," ja löysi lohdutuksen. Mutta silti

hän pakeni, kunnes tuli tyhjän, kuusikymmentä metriä syvän kuilun luokse. Hän heittäytyi siihen. Kuten veljensä, hänenkin kätensä tarrautui puolivälissä puuhun, ja hän jäi ilmaan riippumaan. Hän katsoi ja näki puun kahdessa juuressa kaksi kalvavaa eläintä. Hän katsoi ylös ja näki leijonan, ja katsoi alas ja näki lohikäärmeen. Hän näki eriskummallisimman tilanteen, aivan kuten veljensäkin. Hän oli kauhuissaan kuten tämäkin, mutta hänen kauhunsa oli tuhat kertaa vähäisempää kuin veljensä, sillä hänen hyvä moraalinsa oli antanut hänelle hyviä ajatuksia, ja hyvät ajatukset näyttävät kaikesta hyvän puolen. Tämän ansiosta hän ajatteli seuraavaa:

”Nämä oudot tapahtumat ovat yhteydessä johonkin. Lisäksi näyttää siltä, että ne noudattavat käskyjä, missä tapauksessa nämä asiat sisältävät talismaanin. Kyllä, kaikki tapahtuu kätketyn hallitsijan käskystä. En siis ole yksin. Kätketty hallitsija katselee minua, testaa minua, lähettää minut jonnekin jonkun tarkoituksen vuoksi ja kutsuu minua sinne. Tästä miellyttävästä pelosta ja näistä mieleisistä ajatuksista kumpuava uteliaisuus kehottaa minua sanomaan: Ihmettelen, kuka testaa minua, haluaa tehdä itsensä

tunnetuksi, ja lähettää minut jostain syystä tälle oudolle tielle.”

Rakkaus talismaanin omistajaan heräsi halusta tuntea hänet, ja siitä rakkaudesta heräsi halu ratkaista talismaani. Ja siitä halusta heräsi halu hankkia hyviä ominaisuuksia, jotka miellyttäisivät ja ilahduttaisivat talismaanin omistajaa. Sitten hän katsoi puuta ja näki sen olevan viikunapuu, joka kantoi tuhansien puiden hedelmiä. Kaikki pelko poistui hänestä, sillä hän ymmärsi varmuudella viikunapuun olevan lista, hakemisto, näyttely. Piiloutunut hallitsija oli ihmeen kautta ja talismaanin avulla kiinnittänyt puuhun näytteitä puutarhastaan ja koristellut puun tavalla, joka esittelisi kaikki vierailleen valmistamansa ruuat. Sillä ei ole mitään muuta keinoa, jotta yksittäinen puu tuottaisi tuhansien erilaisten puiden hedelmiä. Sitten hän pyysi hartaasti, että saisi talismaanin avaimen. Hän huusi:

“Oi tämän paikan hallitsija! Seuraan sinua ja etsin turvaa luotasi. Olen palvelijasi ja haluan miellyttää sinua. Etsin sinua.” Hänen näin rukooituaan kuilun seinämät äkisti jakaantuivat, ja ovi ihanaan, miellyttävään ja rauhalliseen puutarhaan

aukeni. Todellakin, lohikäärmeen suu muuttui oveksi, ja sekä se että leijona ottivat kahden palvelijan muodon, jotka pyysivät häntä astumaan peremmälle. Leijona muuttui jopa säyseäksi hevoseksi hänelle.

Oi saamaton sieluni! Oi kuvitteellinen ystäväni! Tule! Verratkaamme näiden kahden veljeksensä asemaa, jotta näkisimme, kuinka hyvä tulee hyvästä ja paha pahasta. Ottakaamme selville.

Katso, onneton matkustaja vasemmanpuoleisella tiellä vapisee koko ajan pelosta odottaessaan astuvansa lohikäärmeen kitaan, kun taas onnekas kutsutaan kukoistavaan, loisteliaaseen puutarhaan, joka on täynnä hedelmiä. Ja kaamea kauhu ja hirvittävä pelko jyskyttävät epäonnisen sydäntä, kun taas onnekas tuijottaa ja tarkkailee outoja asioita ilahduttavana oppituntina, miellyttävällä pelolla ja rakastavalla tiedolla. Kurja kärsii piinansa lohduttomana, epätoivoissaan ja yksinäisyydessä, kun taas onnekas nauttii täynnä toivoa, kaipausta ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Lisäksi epäonnekas näkee itsensä vankina, joka on villipetojen hyökkäysten kohteena, kun taas onnekas on kunnioitettu vieras, joka on hyvissä väleissä ja nauttii anteliaan

isäntänsä omituisista palvelijoista. Onneton kiirehtii kärsimyksiään nauttimalla hedelmiä, jotka ovat näennäisesti herkullisia, mutta silti myrkyllisiä. Hedelmät ovat näytteitä – niitä on lupa maistaa etsiessään alkuperäisiä ja tullakseen niiden asiakkaaksi, mutta ei ole lupaa ahmia niitä kuin eläin. Mutta onnekas maistaa niitä ja ymmärtää asian, hän siirtää syömistä ja nauttii odottamisesta. Lisäksi epäonnekas tekee vääryyttä itseään kohtaan. Arvostelukykynsä puutteesta johtuen hän tekee totuudesta ja tilanteesta, jotka ovat selkeät ja kirkkaita kuin päivänvalo, pimeään ja pelon painostaman, helvetillisen harhan. Hän ei ansaitse sääliä, eikä hänellä ole oikeutta valittaa kenellekään.

Esimerkiksi, jos henkilö miellyttävissä pidoissa, kauniissa puutarhassa, kesällä, ystäviensä keskuudessa juo itsensä humalaan saastaisilla päihteillä, kuvittelee sitten itsensä nälkäiseksi ja alastomaksi villieläinten keskelle talvella ja alkaa huutaa ja itkeä, ei hän ansaitse sääliä – hän tekee väärin itseään kohtaan ja loukkaa ystäviään kuvittelemalla nämä villipedoiksi. Niinpä, onneton veli on tällainen. Mutta onnekas näkee totuuden. Ja totuus on hyvä. Havaitessaan totuuden kauneuden onnekas

veli on kunnioittava totuuden omistajaa kohtaan. Niinpä hän ansaitsee armon. Siten Koraanin määrittelyn merkitys selkenee: *“Tiedä, että paha on itsestäsi ja hyvä on Jumalalta.”* (Koraani 4:79). Jos teet samalla tavalla vertailun muistakin eroista, ymmärrät, että ensimmäisen veljeksien pahan johtama sielu on valmistellut eräänlaisen helvetin hänelle, kun taas toisen hyvä tarkoitus, hyvä tahto, hyvä luonne ja hyvät ajatukset ovat sallineet hänen saada yltäkylläisen palkkion, kokea todellisen onnen ja menestyksen ja näyttää hohtavan hyveen.

Oi sieluni! Ja oi sinä, joka kuuntelet tätä tarinaa yhdessä sieluni kanssa! Ellet halua olla onneton veli vaan onnekas, kuuntele Koraania, noudata sen käskyjä, noudata niitä ja toimi niiden mukaan.

Jos olet ymmärtänyt tämän vertauksen totuudet, voit saattaa ne vastaamaan uskonnon, maailman, ihmisen ja Jumalaan uskominen totuuksia. Kerron tärkeimmät, ja voit sitten itse päätellä syvemmät merkitykset.

Joten katso! Kahdesta veljeksestä toinen on uskovainen henki ja oikeudenmukainen sydän. Toinen on epäuskoinen henki ja turmeltunut sydän. Kahdesta tiestä oikeanpuoleinen on Koraanin tapa ja usko

Jumalaan, kun taas vasemmanpuoleinen on kapinan ja kieltämisen tie. Puutarha matkan varrella on ihmisen ohikiitävä elämä ihmiskunnassa ja sivilisaatiossa, jossa hyvä ja paha, hyvät ja pahat asiat, puhdas ja likainen löytyvät rinnakkain. Järkevä ihminen on se, joka toimii seuraavan säännön mukaisesti: "Ota, mikä on miellyttävää ja selkeää, ja jätä, mikä on ahdistavaa ja sumeaa", ja jatkaa matkaa tyynellä sydämellä. Mitä tulee aavikkoon, se on maa ja tämä maailma. Ja leijona on kuolema ja nimetty tunti. Kuilu on ihmisen keho ja hänen aikansa tässä elämässä, kun taas sen kuusikymmentämetrinen syvyys viittaa normaaliin kuusikymmentävuotiseen elinikään. Ja puu on aikakausi elämässä ja elämän sisältö. Kaksi eläintä, yksi valkoinen ja yksi musta, ovat yö ja päivä. Lohikäärme on tie Keskimmäiseen Valtakuntaan ja Tuonpuoleisen paviljonkiin, jonka suu on hauta. Mutta uskovaiselle se suu on ovi, joka aukeaa vankilasta puutarhaan. Myrkylliset tuholaiset ovat tämän maailman vastoinkäymisiä. Mutta uskovalle ne ovat kuin lempeitä Jumalallisia varoituksia, Kaikkein Armollisimman suosionosoituksia, jotka estävät häntä lipsumasta piittaamattomuuden uneen. Puun hedelmät ovat tämän

maailman palkkioita, jotka Ehdottomasti Anteliain on tehnyt luettelon muotoon esimerkiksi Tuonpuoleisen palkkioista sekä varoitukseksi ja näytteiksi, jotka kutsuvat Paratiisin hedelmille asiakkaita. Ja puu, joka tuottaa lukuisia erilaisia hedelmiä huolimatta siitä, että on yksi puu, on merkinä Kaikkivaltiaan Jumalan mahdin sinetistä, Jumalallisen suuruuden leimasta ja Hallitsijan vallan sinetistä. "Kaiken tekeminen yhdestä asiasta", eli kaikkien kasvien ja hedelmien tekeminen maasta, kaikkien eläimien luominen nesteestä, kaikkien eläinten raajojen ja elimien luominen yksinkertaisesta ruuasta, "kaikesta yhden asian tekeminen" on taidetta, kuten yksinkertaisen nahan kutominen ja kunkin eläimen erityisen lihan tekeminen siitä suuresta valikoimasta ruokia, joita eläimet syövät, on Luomattoman ja Ikuisen Yksinvaltiaan – Joka on Ainoa Kaikkivaltias Jumala – ominainen jäljittelemätön leima ja sinetti. Tehdä yhdestä asiasta kaiken, ja kaikesta yhden asian on varmasti kaiken Luojan ominainen merkki, Kaikkivoivan tunnus.

Mitä talismaaniin tulee, on se luomisen tarkoituksen mysteeri, joka ratkaistaan uskon mysteerin kautta. Ja avain on "Ei ole

muuta jumalaa kuin Jumala," ja "Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin Hän, Iäti Elävä ja Kaikkeaa Ylläpitävä." Lohikäärmeen suun muuntuminen oveksi puutarhaan on merkki siitä, että harhaanjohdetuille kansoille ja kapinallisille hauta on ovi lohduttomuuteen ja kadotukseen – hautaan, joka on ahdistava kuin vankityrmä ja kapea kuin lohikäärmeen vatsalaukku, kun taas Koraanin ja uskon ihmisille se on ovi, joka aukenee tämän maailman vankilasta kuolemattomuuden kentille, tutkinnan kilpakentältä Paratiisin puutarhoihin, ja elämän koettelemuksista Kaikkein Armollisimman armoon. Villin leijonan muuttuminen ystävälliseksi palvelijaksi ja säyseäksi ratsuksi on merkki siitä, että harhaanjohdetuille ihmisille kuolema on katkera, ikuista eroamista kaikista heidän rakkaistaan, tämän maailman petollisesta paratiisista karkottamista ja astumista lohduttomana ja yksinäisenä haudan vankityrmään, kun taas oikeaan johdetuille ja Koraanin ihmisille se on keino liittyä kaikkiin vanhoihin ystäviinsä ja rakastettuihinsa, jotka ovat jo lähteneet seuraavaan maailmaan, ja keino päästä heidän todelliseen kotimaahansa ja ikuisen onnen asuinsijoille. Se on kutsu Paratiisin

niityille tämän maailman vankilasta, ja aika saada palkkaa, jonka Kaikkein Armollisin ja Armeliain lahjoittaa anteliaisuudessaan, Hänelle suoritetuista palveluksista, ja vapautumista elämän velvollisuuksien koettelemuksista, ja levähdys harjoituksista, palvonnasta ja tutkinnasta.

Lyhyesti: Se, joka tekee tästä ohikiitävästä elämästä tarkoituksen ja tavoitteensa, on itse asiassa Helvetissä, vaikka näennäisesti olisi Paratiisissa. Ja se, joka on suuntautunut kaikessa vakavuudessaan kohti iankaikkista elämää saa onnen molemmissa maailmoissa. Olkoon tämä maailma hänelle kuinka vaikea ja ahdistava tahansa, koska hän näkee sen odotushuoneena Paratiisiin, kestää hän sen ja on kärsivällisesti kiitollinen.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ اَهْلِ السَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْقُرْآنِ
وَالْاِيْمَانِ اٰمِيْنَ * اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ بِعَدَدِ جَمِيعِ الْحُرُوْفَاتِ الْمُتَشَكِّلَةِ
فِي جَمِيعِ الْكَلِمَاتِ الْمُتَمَثِّلَةِ بِاَذْنِ الرَّحْمٰنِ فِي مَرَايَا
تَمْوِجَاتِ الْهَوَاءِ عِنْدَ قِرَاءَةِ كُلِّ كَلِمَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ مِنْ

كُلِّ قَارِئٍ مِنْ أَوَّلِ النُّزُولِ إِلَى آخِرِ الزَّمَانِ وَارْحَمْنَا
 وَوَالِدَيْنَا وَارْحَمِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَعْدَ دَهَا بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ * آمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

YHDEKSÄS SANA

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ *
 وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا
 وَحِينَ تُظْهِرُونَ

„Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!”

”Ylistys Jumalalle aamuin ja illoin, ja Hänelle kunnia taivaassa ja maassa niin yöllä kuin keskipäivälläkin!” (30: 17 – 18)

Veli! Kysyt minulta viisautta, joka koskee viiden päivittäisen rukouksen määrättyjä aikoja. Aion tähdentää nyt vain yhtä lukemattomista viisauksista koskien aikoja.

Kyllä, kuten jokainen rukouksen aika on merkkinä tärkeän vallankumouksen alkamisesta, on myös jokainen Jumalallisen valta-aseman mahdin peili ja universaalien Jumalallisten palkkioiden peili kyseisen mahdin sisällä. Näin ollen niihin aikoihin on

määrätty enemmän Ylistetyn Kaikkivaltiaan ylistämistä ja kunnioittamista ja jokaisen ajan väliin kertyneiden lukemattomien palkkioiden ylistämistä ja kiitosta, joka on määrättyjen rukousten tarkoitus.

Jotta voisit ymmärtää hieman tätä hienovaraista ja syvällistä merkitystä, sinun pitäisi kuunnella yhdessä minun sieluni kanssa seuraavat viisi 'Kohtaa'.

ENSIMMÄINEN KOHTA

Rukousten merkitys on ylistää, kunnioittaa ja kiittää Kaikkivaltiasta Jumalaa. Eli lausuen "Kunnia olkoon Jumalalle" sanoin ja teoin Jumalan täydellisyyden edessä on Hänen pyhittämistään ja palvomistaan. Ja julistamalla "Jumala on suurin" sanoin ja teoin Hänen puhtaan täydellisyytensä edessä on Hänen ylistämistään ja suurentamistaan. Ja sanoen sydämellä, kielellä ja keholla "Kaikki ylistys Jumalalle" on osoittaa kiittollisuutta Hänen äärimmäisen kauneutensa edessä. Eli ylistäminen, kunnioittaminen ja kiitos ovat kuin rukousten siemeniä. Siksi nämä kolme asiaa ovat läsnä jokaisessa rukouksen osassa, kaikissa teoissa ja sanoissa. Siksi myös nämä siunatut sanat toistetaan kukin

kolmekymmentäkolme kertaa rukousten jälkeen rukousten merkityksen vahvistamiseksi ja toistamiseksi. Rukousten merkitys vahvistuu näiden ytimekkäiden tiivistelmien kautta.

TOINEN KOHTA

Palvonnan merkitys on tämä, että palvelija näkee omat vikansa, kyvyttömyytensä ja köyhyytensä, ja Jumalallisessa Tuomioistuimessa rakkaudesta ja ihmetyksestä polvistuu maahan kumartuen Jumalallisen täydellisyyden ja armon ja Kaikkivaltiaan Jumalan voiman edessä. Eli Jumalallisuuden suvereniteetti vaatii palvontaa ja kuuliaisuutta, ja myös Jumalallisuuden pyhyys edellyttää, että palvelija näkee vikansa etsimällä anteeksiantoa, ylistämällä ja julistamalla "Kunnia olkoon Jumalalle" kuuluttaa, että hänen Elättäjänsä on puhdas ja vailla virheitä, yläpuolella oleva korkea-arvoinen ja kaukana harhaanjohdettujen kansojen virheellisistä ajatuksista, pyhä ja vapaa kaikista maailmankaikkeuden vioista.

Jumalallisuuden täydellinen voima edellyttää myös, että ymmärtämällä oman heikkoutensa ja muiden olentojen

kyvyttömyyden palvelija julistaa ihaillen ja ihmetyksestä "Jumala on suurin" Kaikkivaltiaan Jumalan voiman ruhtinaallisten töiden edessä ja kumartaen nöyrästi syvään etsii turvaa Hänestä ja luottaa Häneen.

Jumalallisuuden armon ääretön aarrekkammio edellyttää myös, että palvelija tekee tunnetuksi omat tarpeensa sekä kaikkien olentojen tarpeet ja köyhyiden hartaasti pyytämällä ja rukoilemalla ja julistaa Elättäjänsä palkkioita ja lahjoja olemalla kiitollinen, ylistämällä ja lausumalla "Kaikki kiitos Jumalalle." Eli rukoilijan sanat ja teot sisältävät nämä tarkoitukset ja ovat Jumalallisuuden asettamia.

KOLMAS KOHTA

Aivan kuten ihminen on esimerkki pienoiskoossa suuremmasta maailmasta ja suura al-Fatiha loistava näyte Koraanin Valtavasta Merkityksestä, siten määrätyt rukoukset ovat palvonnan eri muotojen kaiken kattava, hohtava hakemisto ja pyhä kartta, joka osoittaa kaikkien olentojen luokkien palvonnan kaikki sävyt.

NELJÄS KOHTA

Kellon sekuntiviisari, minuuttiviisari, tuntiviisari ja päiväviisari, joka kertoo viikot, katsovat toisiaan, ovat esimerkkejä toisistaan ja seuraavat toisiaan. Vastaavasti yön ja päivän vaihtelu ovat kuin tämän maailman sekunteja – Kaikkivaltiaan Jumalan valtava kello – ja vuodet kertovat sen minuutit, ja ihmisen eliniän vaiheet kertovat sen tunnit, ja maailman eliniän aikakaudet kertovat sen päivät, katsovat toisiaan, ovat esimerkkejä toisistaan, ovat toistensa kaltaisia ja muistuttavat toisiaan. Esimerkiksi:

Fajrin aika, varhain aamulla: Tämä aika auringonnousuun asti muistuttaa ja tuo mieleen aikaisen kevään, hedelmöittymisen hetken äidin kohdussa, ensimmäisen päivän taivaan ja maan luomisen kuudesta päivästä – se muistuttaa niissä läsnä olevista Jumalallisista toimista.

Zuhrin aika, juuri keskipäivän jälkeen: Tämä muistuttaa ja viittaa keskikesään, nuoruuteen, ihmisen luomisen aikakauteen maailman elinaikana, ja muistuttaa mieliin armon ilmentymät ja niissä piilevät yltäkylläiset palkkiot.

Asrin aika, iltapäivällä: Tämä on kuin syksy, vanhuus ja viimeisen Profeetan (olkoon rauha ja siunaukset hänen kanssaan) aika, joka tunnetaan Autuuden Aikakautena, ja muistuttaa niissä piilevistä Jumalallisista teoista ja Kaikkein Armollisimman suosionosoituksista.

Maghribin aika, auringon laskiessa: Muistelemalla monien olentojen kuolemaa syksyn lopussa, ihmisen kuolemaa ja maailman tuhoutumista ylösnousemuksen alkaessa, tämä aika tuo mieleen Jumalallisen kunnian ja mahtavuuden ilmentymät ja nostattaa ihmisen piittaamattomuuden unestaan.

Ishan aika, illansuussa: Muistuttaa mieliä tästä ajasta, jolloin pimeyden maailma verhoaa mustalla käärinliinalla kaikki päivämaailman asiat, ja talvi piilottaa maan kuolleet kasvat valkoisella käärinliinalla, ja jopa kuolleiden ihmisten jälkeenhääneet teot ovat unohduksen verhon peittämiä. Tämän maailman tutkimuskentän mennessä kiinni ja sulkeutuessa lopullisesti julistaa se Ylistetyn Kaikkivoivan Orjien Valtiaan mahtavaa ja valtavaa valta-asemaa.

Mitä tulee *yöaikaan*, pitämällä mielessä sekä talven että haudan ja Keskimmäisen Valtakunnan muistuttaa se ihmistä siitä,

kuinka paljon ihmishenki tarvitsee Kaikkein Armollisimman armoa. Ja *tahajjud*-rukous tiedottaa hänelle, mikä tarpeellinen valo se on haudan yössä ja Keskimmäisen Valtakunnan pimeydessä – se varoittaa häntä tästä, ja muistuttamalla mieliin äärettömien palkkioiden Todellisen Antajan julistaa, kuinka Hän ansaitsee ylistyksen ja kiitoksen.

Toinen aamu muistuttaa mieleen Ylösnousemuksen Aamun. Varmasti on ymmärrettävää, välttämätöntä ja varmaa, että tällä illalla on ollut aamu, samoin on yhtä varmaa, että Keskimmäistä Valtakuntaa seuraa Ylösnousemuksen aamu ja kevät.

Nämä viisi aikaa ovat merkkinä tärkeän mullistuksen alkamisesta ja muistuttavat muista suurista mullistuksista, jolloin Kaikkivaltiaan Jumalan voiman päivittäisten mahtavien toimenpiteiden kautta jokainen tuo mieleen Jumalallisen voiman ihmeet ja Jumalallisen armon lahjat joka vuosi, joka vuosisata ja jokainen aikakausi. Eli määrättyt rukoukset, jotka ovat synnynnäinen velvollisuus, palvonnan perusta ja kiistaton velka, ovat näihin aikoihin soveliaimpia ja sopivimpia.

VIIDES KOHTA

Ihminen on luonnostaan äärimmäisen heikko, kaikki koskettaa häntä, surettaa ja tekee hänet murheelliseksi. Lisäksi hän on täysin vailla voimaa, vaikka hänen kohtaamansa vastoinkäymiset ja viholliset ovat määrältään lukuisat. Hän on myös erittäin vajavainen, hänen tarpeensa ovat todella moninaiset. Hän on laiska ja kykenemätön, mutta elämän velvollisuudet ovat raskaimmat. Myös hänen inhimillisyytensä on yhdistänyt hänet muuhun maailmankaikkeuteen, mutta hän tuntee jatkuvaa kipua hänelle rakkaiden asioiden huvetessa ja kadotessa. Hänen järkensä näyttää hänelle korkea-arvoisia tavoitteita ja kestäviä hedelmiä, mutta hänen kätensä on lyhyt, elämänsä hetkellinen, voimansa ja kärsivällisyytensä vähäinen.

Tästä voidaan selkeästi ymmärtää, kuinka tärkeää hengelle on tässä tilassa, Fajrin aikaan aikaisin aamulla, turvautua Ylistetyn Kaikkivaltiaan Tuomioistuimeen, rukoilla ja anoa Korkeinta ja Armollisinta, etsiä menestystä ja apua Häneltä, ja kuinka välttämätön tukipiste se on, että hän voi kohdata asioita, joita hänelle tulee

tapahtumaan päivän aikana, ja kestää hänelle lastatut velvollisuudet.

Zuhrin aika juuri keskipäivän jälkeen on päivän lakipiste ja sen hupenemisen alku, jolloin päivittäinen aherrus lähestyy saavutuksiaan, aika lyhyelle levolle työn paineiden keskellä, kun henki tarvitsee taukoa uurastamisen aiheuttamasta piittaamattomuudesta ja tunnottomuudesta, ja Jumalallisten palkkioiden julki tuomisen aika. Jokainen voi ymmärtää, miten hienoa ja miellyttävää, miten tarpeellista ja tarkoituksenomaista ihmishengelle on suorittaa keskipäivän rukous, joka tarkoittaa paineista vapautumista, piittaamattomuuden karistamista ja merkityksettömien ja hetkellisten asioiden taakse jättämistä, käsiensä puristamista yhteen Todellisen Palkkioiden Antajan Tuomioistuimessa, Ikuisesti Pysyvää, ylistämällä ja kiittämällä kaikista Hänen lahjoistaan, ja etsimällä apua Häneltä, ja osoittamalla kyvyttömyytensä kumartumalla Hänen kunniansa ja mahtavuutensa edessä, ja polvistumalla ja julistamalla ihmetystä, rakkautta ja nöyryyttä. Joka ei ymmärrä tätä, ei ole todellinen ihminen.

Mitä tulee Asrin aikaan iltapäivällä, tuo se mieleen surumielisen syksyn vuodenajan

ja murheellisen vanhuuden tilan ja synkän kauden ajan lopussa. Silloin myös päivän asiat saavuttavat päätöksensä, ja päivän mittaan kertyneet Jumalalliset palkkiot kuten terveys, hyvinvointi ja hyödylliset tehtävät muodostavat kokonaisuuden, ja mahtavan auringon vihjatessa alkamalla laskemaan tämä aika kuuluttaa, että ihminen on vieraileva virkamies ja että kaikki on tilapäistä ja katoavaista. Ihmisen henki haluaa ikuisuutta ja on luotu sitä varten – se palvoo hyväntahtoisuutta ja irtaantuminen on tuskallista. Näin jokainen, joka on todellinen ihminen, voi ymmärtää, mikä ylevä velvollisuus, mikä asianmukainen palvelu, mikä sopiva tapa maksaa ihmisluonnon velka – todellakin, mikä miellyttävä ilo on suorittaa iltapäivän rukous. Sillä anomalla Iankaikkisen ikuisessa Tuomioistuimessa, Ikuisesti Pysyvää, merkitsee se turvautumista päättymättömään suosioon, äärettömään armoon, ja olemalla kiitollinen ja ylistämällä lukemattomia palkkioita, alistuneesti kumartuen Hänen mahtavan Jumalallisuutensa edessä, ja äärimmäisestä nöyryydestä maahan polvistuen kumartaa Hänen Iankaikkisen Jumaluutensa edessä löytäen todellisen lohdutuksen sydämelle ja

helpotuksen hengelle, ja on valmiina palvomaan Hänen suuruutensa läsnäollessa.

Maghribin aika auringon laskiessa muistuttaa herkkien, ihanien kesän ja syksyn maailmojen olentojen katoamisista surullisten jäähyväisten keskellä, talven kynnyksellä. Se tuo mieleen ajan, jolloin ihminen kuolemansa kautta jättää kaikki rakkaansa surullisesti poistuen ja astuu hautaan. Se tuo mieleen, että tämän maailman kuollessa, sen ollessa keskellä kuoleman tuskiensa kouristuksia kaikki sen asukkaat siirtyvät muihin maailmoihin, ja tämän tutkintopaikan lamppu sammuu. Se aika antaa ankaran varoituksen niille, jotka palvovat hetkellisiä ja lyhytaikaisia rakastettuja.

Niinpä Maghrib-rukouksen aikaan ihmishenki, joka luonnostaan on peili, joka haluaa Ikuista Kauneutta, kääntää kasvonsa kohti Iankaikkisen Kuolemattoman mahtavaa valtaistuinta, Ikuisesti Pysyvää, joka suorittaa näitä mahtavia tekoja, kääntää ja muuntaa näitä valtavia maailmoja ja julistaa "Jumala on suurin" näiden katoavaisten olentojen ylle vetäytyen heistä. Ihminen puristaa kätensä yhteen palvelukseen Herraansa ja kohoaa Ikuisesti Pysyvän

läheisyyteen, ja sanomalla: "Kaikki kiitos Jumalalle", hän kehuu ja ylistää Hänen virheetöntä täydellisyyttään, Hänen vertaansa vailla olevaa kauneuttaan ja Hänen ääretöntä armoaan. Julistamalla:

اَيَّاكَ نَعْبُدُ وَ اَيَّاكَ نَسْتَعِينُ "Sinua me palvomme,

Sinua me huudamme avuksi" (1:5) julistaa hän palvontaansa, etsii apua Hänen itsenäiseltä Jumaluudeltaan, Hänen kumppanittomalta Jumaluudeltaan, Hänen jakamattomalta suvereniteetiltään. Sitten hän kumartaa ja julistaa yhdessä koko maailmankaikkeuden kanssa hänen heikkouttaan ja kyvyttömyyttään, hänen köyhyyttään ja paheellisuuttaan äärettömän majesteetin ja Ikuisesti Pysyvän rajattoman voiman ja kertakaikkisen mahtavuuden edessä sanoen:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ "Kaikki kunnia Mahtavalle

Elättäjälleni" ja ylistää hänen Jaloa Herraansa. Ja kumartuu maahan polvistuen Hänen kuolemattoman Olemuksensa Kauneuden edessä, Hänen muuttumattomien pyhien ominaisuuksiensa ja Hänen pysyvän ikuisen täydellisyytensä edessä. Hylkäämällä kaiken muun paitsi Hänet julistaa ihminen rakkauttaan ja palvontaansa ihmetyksellä ja nöyryydellä.

Hän löytää Armeliaimman Iankaikkisen. Ja sanomalla: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ”Kaikki kunnia Ylhäiselle Elättäjälleni” julistaa hän, että hänen Korkein Elättäjänsä on kaikkien heikkouksien ja virheiden yläpuolella.

Sitten hän todistaa Jumalan ykseyttä ja sitä, että Muhammed (olkoon rauha ja siunaukset hänen kanssaan) on profeetta. Hän istuu ja omaan lukuunsa tarjoaa lahjaksi Kuolemattomalle Korkeimmalle ja Ikuisesti Ylistetylle kaikkien luotujen siunatut tervehdykset ja siunaukset. Ja tervehtimällä Jumalan Jalointa Sanansaattajaa uusii hän uskollisuutensa hänelle ja julistaa kuuliaisuuttaan hänelle. Jotta uudistaisi ja valaisisi uskonsa, tarkkailee hän älykästä järjestystä tässä maailman-kaikkeuden palatsissa ja todistaa Loistokkaimman Tekijän ykseyttä. Ja hän todistaa Muhammed Arabialaisen (olkoon rauha ja siunaukset hänen kanssaan) sanansaattajuuden puolesta, joka on Jumalan suvereniteetin airut, Hänelle mieluisien asioiden julistaja ja universumin kirjan merkkien ja jakeiden tulkitsija. Tällainen on Maghrib-rukouksen tarkoitus. Joten kuinka voidaan jotakuta pitää ihmisenä, joka ei ymmärrä, mikä hieno ja

puhdas velvollisuus on rukous aurin-gonlaskun aikaan, mikä arvokas ja miellyttävä palvontateko, mikä vakava asia, ja mikä loppumaton vuoropuhelu ja pysyvä onni se on tässä tilapäisessä vierastalossa.

Ishan aikaan illansuussa viimeiset päivänrippeet horisontissa katoavat, ja maailmankaikkeus kietoutuu yön maailmaan. Kun Armollisin Kaikkivaltias, Yön ja Päivän Vaihtaja, kääntää päivän valkoisen sivun yön pimeäksi sivuksi Jumalallisuutensa mahtavan valta-aseman kautta, muistuttaa se Viisaimman Täydellisyyden ja Auringon ja Kuun Alistajan Jumalallisista toimista, Joka kääntää vihreällä koristellun kesän sivun jäätäväksi valkoiseksi talven sivuksi. Ja kuolleiden jäljelle jääneiden töiden poispyyhkiytyminen tästä maailmasta aikojen saatossa muistuttaa Luojan Jumalallisista teoista, ja Elämästä ja Kuolemasta niiden kulkiessa aivan toiseen maailmaan. Tähän aikaan mieleen nousee Taivaiden ja Maan Luojan valta-aseman mahtavuus ja Hänen kauneutensa ilmentymät tämän kapean, ohikiitävän ja alhaisen maailman äärimmäisen tuhon keskellä, hirvittävät kuolemantuskat sen kuollessa ja avaran, ikuisen ja majesteettillisen Tuonpuoleisen maailman paljastuminen.

Ja universumin Omistaja, sen Todellinen Valtias, sen Todellinen Rakastettu ja Palvonnan Kohde voi olla vain Se, Joka helposti kääntää yön päiväksi, talven kevääksi ja tämän maailman Tuonpuoleiseksi kuten kirjan sivut – Joka kirjoittaa, pyyhkii ja vaihtaa niitä.

Näin illansuussa ihmisen henki, joka on äärettömän kyvytön ja heikko, äärettömän köyhä ja avuton, syösty tulevaisuuden äärettömään pimeyteen ja heitelty ympäriinsä keskellä lukemattomia tapahtumia, suorittaa Isha-rukouksen, jolla on tämä merkitys: ihminen sanoo kuten Abraham:

لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ”Minä en rakasta katoavaisia”,

(6:76) ja rukousten kautta etsii turvaa Kuolemattoman Palvonnan Kohteen Tuomioistuimesta, Iankaikkiselta Rakastetulta, ja tässä tilapäisessä maailmassa ja ohikiitävässä elämässä ja pimeässä tulevaisuudessa rukoilee hän Ikuisesti Pysyvää, ja hetkeksi kesken päättymätöntä keskustelua, iankaikkisen elämän muutamaksi sekunniksi pyytää hän saada Kaikkein Armollisimman ja Armeliaimman armon suosion ja Hänen johdatuksensa valon, joka levittää valoa hänen maailmaansa ja valaisee hänen tulevaisuutensa ja

sitoo haavat, jotka johtuvat kaikkien olentojen ja ystävien kuolemasta ja rappiosta.

Hetkellisesti ihminen unohtaa salaisen maailman, joka on unohtanut hänet, ja vuodattaa surunsa itkemällä Armon Tuomioistuimessa, ja mitä tahansa tapahtuukin ennen nukkumista – joka muistuttaa kuolemaa – suorittaa hän viimeisen palvonnan velvollisuutensa. Ja sulkeakseen suotuisasti päivittäisten tekojensa merkinnät nousee hän rukoilemaan, eli hän nousee astuakseen Iankaikkisesti Rakastetun ja Palvotun läheisyyteen sen sijaan, että olisi kuolevaisten rakkaittensa parissa, Anteliaimman Kaikkivaltiaan luokse kyvyttömien olentojen sijasta, joilta hän kerjää, Armeliaimman Suojelijan luokse pelastuakseen turmiollisten olentojen pahuudelta, joiden edessä hän vapisee.

Hän aloittaa suura al-Fatihalla, eli sen sijaan, että ylistäisi ja olisi kiitollisuuden velassa vajavaisille ja puutteellisille olennoille, jotka eivät ole sen arvoisia, ylistää ja kunnioittaa hän Maailmojen Valtiasta, Joka on Ehdottomasti Täydellinen, Täysin Omavarainen, Armeliain ja Anteliain. Sitten hän etenee pisteeseen:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ "Sinua yksin me palvomme." Eli pienuudestaan, merkityksettömyydestään ja yksinäisyydestään huolimatta ihmisellä on yhteys Tuomiopäivän Omistajaan, Joka on Luomaton ja Ikuinen Yksinvalti, ja saavuttaa arvoasteen, jossa hän on maailman-kaikkeuden hemmoteltu vieras ja tärkeä virkamies. Julistamalla:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ "Sinua yksin me palvomme, ja Sinulta yksin me etsimme apua" esittelee hän Hänelle kaikkien olentojen nimissä palvonnan ja mahtavan seurakunnan ja maailmankaikkeuden valta-
van yhteisön avunpyynnöt. Sanomalla:
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ "Johdata meidät Oikealle
Tielle" pyytää hän johdatusta Oikealle Tielle, joka johtaa ikuiseen onneen ja on valoisa tie.

Ja nyt hän ajattelee Loistokkaimman mahtavuutta. Nukkuvat kasvit ja eläimet, piilotetut auringot ja kirkkaat tähdet ovat kaikki Hänen komentoonsa alistettuja sotilaita, lamppeja ja palvelijoita tässä maailman vierastalossa, ja lausuessaan: "Allahu ekber - Jumala on suurin" hän kumartaa alas. Sitten hän ajattelee kaikkien olentojen huomattavaa polvistumista

maahan kumartuen. Eli kun käskystä "Ole!" ja se on, kaikki olentojen lajikkeet joka vuosi ja joka vuosisata – jopa maapallo ja maailmankaikkeus – kukin kuin hyvin järjestetty armeija tai tottelevainen sotilas, vapautetaan palveluksestaan, eli kun jokainen lähetetään Tuntemattomaan Maailmaan, kuolleiden kumartuessa maahan polvistuen ja kuollessa täydessä järjestyksessä julistaa se: "Jumala on suurin" ja kumartuu maahan polvistuen. Ne kohotetaan elämään, jotkut osittain ja jotkut samanlaisina, kun keväällä kuuluu herättävä ja elämää antava trumpetin pärähdys ja komento "Ole!" – ja se on, ne nousevat ylös ja ovat valmiina palvelemaan Herraansa. Myös merkityksetön ihminen seuraa niitä julistaen: "Jumala on suurin!" Täydellisimmän ja Kaikkein Armollisimman ja Armollisimman Kauneuden läsnäollessa hämmästyttävällä rakkaudella, ikuisella nöyryydellä ja arvokkaalla vaatimattomuudella, ja polvistuu maahan kumartuen – eli tekee eräänlaisen taivaaseenastumisen. Varmasti ymmärrät nyt, kuinka miellyttävä, hieno, mieleinen, ylevä, korkea, nautinnollinen, järkevä ja tarkoituksenmukainen velvollisuus, palvelu ja

palvontateko on, ja kuinka vakava asia on suorittaa Isha-rukous.

Koska jokainen näistä viidestä ajasta viittaa mahtavaan mullistukseen, on osoittavana merkkinä valtavasta Jumalallisesta toiminnasta ja merkkinä maailmanlaajuisista Jumalallisista palkkioista, on se täydellistä viisautta, että määrätyt rukoukset ovat velvoite ja velvollisuus, ja ne pitäisi suorittaa noina aikoina.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مَنْ اَرْسَلْتَهُ مُعَلِّمًا لِّعِبَادِكَ
لِيُعَلِّمَهُمْ كَيْفِيَّةَ مَعْرِفَتِكَ وَالْعُبُوْدِيَّةَ لَكَ وَمُعْرِفًا
لِكُنُوْزِ اَسْمَائِكَ وَتَرْجُمَانًا لِآيَاتِ كِتَابِ كَاثِنَاتِكَ
وَمِرَاةً لِّعُبُوْدِيَّتِهِ لِحِمَالِ رُبُوْبِيَّتِكَ وَعَلٰى اِلٰهِ وَصَحْبِهِ
اَجْمَعِيْنَ وَاَرْحَمَنَا وَاَرْحَمِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
اٰمِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

Kahdeskymmenesensimmäinen Sana Ensimmäinen Sija

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Uskovia käsketään rukoilemaan määrääaikoina."

(4:103)

Kerran eräs iäkäs, suurikokoinen ja korkea-arvoinen mies sanoi minulle: "Rukoukset ovat hyviä, mutta niiden suorittaminen joka ikinen päivä viidesti päivässä on liikaa. Koska ne eivät lopu koskaan, tulee siitä uuvuttavaa."

Pitkän ajan kuluttua siitä, kun mies oli sanonut nämä sanat, kuuntelin sieluani ja kuulin sen sanovan täsmälleen samat asiat. Katsoin sitä ja näin, että laiskuuden korvalla se sai saman opetuksen Saatanalta. Ymmärsin silloin, että nuo sanat olivat ikään

kuin sanottu kaikkien pahan ohjaamien sielujen nimiin, tai muutoin ne olisi pakotettu sanomaan ne. Niinpä sanoin: "Paha ohjaa sieluani – joka ei pysty parantamaan omaa sieluaan ei pysty parantamaan muitakaan. Siinä tapauksessa aloitan omasta sielustani."

Sanoin: Oi sielu! Kuuntele viisi 'Varoitusta' vastauksena niille sanoille, jotka lausuit tietämättömyydessä, toimettomuuden sohvalle, piittaamattomuuden unessa.

ENSIMMÄINEN VAROITUS

Oi kurja sieluni! Onko elämäsi ikuinen, ihmettelen? Onko sinulla kiistatonta asiakirjaa, joka osoittaa, että elät ensi vuoteen, tai edes huomiseen? Se mikä saa sinut ikävystymään on, että kuvittelet eläväsi ikuisesti. Valitat ikään kuin pysyisit tässä maailmassa huvittelemassa ikuisesti. Jos ymmärtäisit, että elämäsi on lyhyt ja että se loppuu tuloksetta, ei se varmaankaan aiheuttaisi sinulle ikävystymistä, vaan kiihottaisi todellista intoa ja miellyttävää iloa viettää yhden tunnin kahdestakymmenestäneljästä hienon, miellyttävän, helpon ja armollisen palveluksen parissa, joka on keino saavuttaa todellinen onni ikuisessa elämässä.

TOINEN VAROITUS

Oi vatsaa palvova sieluni! Joka päivä syöt leipää, juot vettä ja hengität ilmaa – ikävystyttääkö ne sinua? Eivät, sillä koska tarve on toistuva, eivät ne aiheuta ikävystymistä vaan nautintoa. Siinä tapauksessa viiden päivittäisen rukouksen ei pitäisi aiheuttaa sinulle ikävystymistä, sillä ne houkuttelevat tovereidesi tarpeita kehoni talossa, ravintoa sydämelleni, elämän vettä hengelleni ja ilmaa hienoillemelimilleni. Kyllä, koputtamalla rukouksella Armeliaimman ja Anteliaimman oveen voi sydän, joka kärsii äärettömistä suruista ja murheista ja joka on riippuvainen äärettömistä nautinnoista ja toiveista, saavuttaa elatuksen ja vahvuuden. Ja kääntymällä viiden päivittäisen rukouksen kautta kohti Ikuisesti Rakastetun armon lähdeä voi useimpiin olentoihin yhteydessä oleva henki imeä itseensä elämän vettä – henki, joka nopeasti lähtee tästä väliaikaisesta maailmasta huutaen eroamisen hetkellä. Tämän maailman surullisissa, murskaavissa, ahdistavissa, hetkellisissä, synkissä ja tukahduttavissa olosuhteissa eniten ilmaa tarvitsevat tietoinen sisäinen ymmärrys ja hohtava

hieno elin, jotka voivat hengittää ainoastaan rukousten ikkunan kautta, joka luonteensa vuoksi tavoittelee ikuista elämää ja luotiin ikuisuutta ajatellen, ja on Iankaikkisen ja Ikuisen peili, ja äärettömän herkkä ja hienovarainen.

KOLMAS VAROITUS

Oi kärsimätön sieluni! Onko järkevää tänään ajatella menneitä palvonnan koettelemuksia, rukoilun vaikeuksia ja epäonnen vaivoja, olla ahdistunut ja kuvitella tulevia palvonnan velvollisuuksia, rukousten palvelua, vastoinkäymisten murheita ja osoittaa kärsimättömyyttä? Olemalla kärsimätön muistutat typerää komentajaa, joka huolimatta siitä, että vihollisen oikea sivusta yhdistyi hänen oikeaan sivustaansa ja sai näin tuoreita joukkoja, lähetti merkittävän sotajoukon oikeaan sivustaansa heikentäen keskustaa. Vaikka vasemmalla sivustalla ei ollut vihollissotilaita, lähetti hän sinne suuren sotajoukon ja antoi määräyksen ampua. Keskustaan ei jäänyt joukkoja. Vihollinen ymmärsi tämän, hyökkäsi sinne ja voitti musertavasti.

Kyllä, sinä muistutat tätä, sillä eilisen murheet ovat tänään muuttuneet armoksi –

kipu on poissa ja nautinto säilyy. Vaikeus on muuttunut siunaukseksi, vastoinikäyminen palkkioksi. Siinä tapauksessa ei tulisi tuntea väsymystä, vaan olisi vakavasti pyrittävä jatkamaan uudella innolla ja tuoreella innostuksella. Tulevaisuuden päivät eivät ole vielä saapuneet, niiden ajatteleva nyt ja tylsyyden ja väsymyksen tunteminen on järjetöntä, kuin tänään ajattelisi tulevaa nälkää ja janoa ja alkaisi huutaa ja itkeä. Koska totuus on tämä, jos olet järkevä, ajattelet vain tämän päivän palvontaa ja sanot: "Vietän tunnin siitä ilahduttavaan, miellyttävään ja ylevään palveluun, jonka palkkio on korkea ja vaiva pieni." Siten katkera ikävystymisesi muuntuu suloiseksi pyrkimykseksi.

Kärsimätön sieluni! Olet vastuussa kolmenlaisesta kärsivällisyydestä. Ensimmäinen on kärsivällisyys palvonnassa. Toinen on kärsivällisyys pidättäytyä synnistä. Kolmas on kärsivällisyys kohdatessa vastoinikäymisiä. Jos olet älykäs, ota oppaaksesi totuus tämän Kolmannen Varoituksen vertauksessa. Sano miehekkääseen tapaan: "Kaikkein Kärsivällisin!" ja ota vastuu kolmesta kärsivällisyyden muodosta. Ellet väärällä tavalla tuhlaa kärsivällisyyden voimia, jotka Kaikkivaltias

Jumala on sinulle antanut, niiden pitäisi kestää jokainen vaikeus ja vastoinkäyminen. Joten luota niihin voimiin!

NELJÄS VAROITUS

Oi typerä sieluni! Onko tämä palvonnan velvollisuus ilman tulosta, ja onko sen palkkio niin vähäinen, että se aiheuttaa sinulle uupumista? Jos joku antaisi sinulle vähän rahaa tai pelottelisi sinua, voisi hän saada sinut työskentelemään iltaan asti, ja työskentelisit velttoilematta. Onko siis niin, että tuloksettomia ovat määrätyt rukoukset, jotka tämän maailman vierastalossa ovat kyvyttömän ja heikon sydämesi elatus ja vauraus, ja haudassasi, joka tulee olemaan tietty asumuspaikka sinulle – elatus ja valo, ja ylösnousemuksessa, kun sinut joka tapauksessa arvostellaan – asiakirja ja patentti, ja Sirat- sillalla, joka sinun pitää ylittää – valo ja ratsu. Onko palkkio niistä vähäinen? Joku lupaa sinulle sadan euron arvoisen lahjan ja laittaa sinut työskentelemään sadaksi päiväksi. Luotat ihmiseen, joka voi rikkoa lupauksensa, ja työskentelisit velttoilematta. Joten jos Eräs, Jolle lupauksen rikkominen on mahdotonta, lupaa sinulle palkkion, kuten Paratiisin ja lahjan kuten ikuisen onnen, ja työllistää

sinut hyvin lyhyeksi aikaa erittäin miellyttävällä velvollisuudella, jos et suorita kyseistä palvelua, tai toimit syyttävästi kohti Hänen lupaustaan tai vähättelet Hänen lahjaansa suorittamalla sen vastentahtoisesti kuten joku, joka on pakotettu työhön, tai olemalla kyllästynyt, tai työskentelemällä puolinaisesti, ansaitset vakavan varoituksen ja mahtavan rangaistuksen. Etkö ole ajatellut tätä? Vaikka työskentelet väsähtämättä tämän maailman raskaimmissa töissä pelätessäsi vankeusrangaistusta, eikö pelko ikuisesta vankeudesta, kuten Helvetti, täytä sinua innolla todella kevyeen ja miellyttävään palvelukseen?

VIIDES VAROITUS

Oi maailmaa palvova sieluni! Kumpuaako voimattomuutesi palvonnassa ja määrättyjen rukousten laiminlyöntisi maallisten tehtäviesi moninaisuudesta, tai koska et löydä aikaa kamppaillessasi toimeentulon kanssa? Oletko luotu vain tätä maailmaa varten, että viettäisit kaiken aikasi siinä? Tiedät, että kykyjesi puolesta olet ylivoimainen verrattuna eläimiin, mutta mitä tulee maallisen elämän välttämättömyyksien hankintaan, et voi kilpailla edes varpusen kanssa. Joten miksi et voi ymmärtää, että

perustehtäväsi ei ole työskennellä kuin eläin, vaan pyrkiä todelliseen ikuiseen elämään, kuten todellinen ihminen. Lisäksi useimmat maalliset tehtävät eivät koske sinua ja ovat turhanpäiväisiä asioita, joihin sekaannut tunkeilevasti. Laiminlyöt olennaiset asiat ja kulutat aikasi hankkimalla epäolennaisia tietoja kuin eläisit tuhat vuotta. Tuhlaat arvokasta aikaasi arvottomiin asioihin, kuten sen opetteluun, millaisia ovat renkaat Saturnuksen ympärillä tai kuinka monta kanaa Amerikassa on. Kuin olisit tulossa tähtitieteen tai tilastotieteen asiantuntijaksi.

Jos sanot: "Mikä estää minua rukoilemasta ja palvomasta ja saa minut löysäilemään ei ole tuollaista joutavaa, vaan olennaista kuten elannon ansaitseminen", silloin vastaukseni on tämä: jos työskentelet sadan sentin päiväpalkalla, ja joku tulee luoksesi sanoen: "Tule ja kaiva tässä kymmenen minuuttia ja löydät sadan euron arvoisen timantin ja smaragdin." Jos vastaat: "Ei, en tule, koska kymmenen senttiä leikataan palkastani ja toimeentuloni vähenee", ymmärrät tietenkin, kuinka typerä tekosyy tämä olisi. Samalla tavoin työskentelet toimeentulosi eteen tässä puutarhassa. Jos hylkää pakolliset rukouksesi, kaikki

ponnistelujesi hedelmät rajoittuvat vain maalliseen, merkityksettömyyteen ja tuottamattomaan toimeentuloon. Mutta jos vietät lepoaikasi rukoillen, minkä avulla henkesi rentoutuu ja sydämesi hengähtää, huomaat kaksi kaivosta, jotka ovat tärkeitä lähteitä sekä maalliseen tuottavaan toimeentuloon että Tuonpuoleiseen toimeentuloon ja ravintoon.

Ensimmäinen kaivos: vakaan aikomuksen kautta saat osuutesi kaikkien kasvien ja puiden kiitoksista ja ylistyksistä, joita kasvatat puutarhassasi – olivat ne sitten kukkivia tai hedelmiä kantavia.¹

Toinen Kaivos: Mikä tahansa onkaan syönyt puutarhasi tuotteita, olkoon se eläimet tai ihminen, karja tai karpäset, ostajat tai varkaat, on kuin antaisit almuja. Mutta sillä ehdolla, että työskentelet Todellisen Elättäjän nimeen ja Hänen sallimissaan rajoissa ja näet itsesi virkamiehenä, joka jakaa Hänen omaisuuttaan Hänen olennoilleen.

Joten näe miten suuren menetyksen kokee sellainen, joka hylkää määrätty

¹ Tämä Ensimmäinen Sija oli oppitunti jollekulle puutarhassa, joten siksi se on selitetty tällä tavoin.

rukoukset. Minkä merkittävän vaurauden hän menettääkään, ja hänet tekevät alakuloisiksi nämä kaksi kaivosta, jotka muutoin saisivat hänet työskentelemään innokkaasti ja varmistaisivat hänelle vahvan moraalin – hän tekee vararikon. Ikään-tyessään hän väsyä puutarhan hoitoon ja menettää kiinnostuksensa siihen sanoen: "Mitä se minulle kuuluu? Jätän joka tapauksessa tämän maailman, miksi minun pitäisi sietää näin paljon hankaluuksia?" Hän vaipuu toimettomuuteen. Mutta ensimmäinen mies sanoo: "Tulen työskentelemään kovemmin sekä palvoen että luvallisissa toimissa lähettääkseni vielä enemmän yltäkylläistä valoa hautaani ja hankkiakseni enemmän ravintoa Tuonpuoleiseen elämään.

Lyhyesti: Oi sieluni! Tiedä, että eilinen on jättänyt sinut ja huomisesta sinulla ei ole mitään takeita, että se on sinun. Siinä tapauksessa tiedämme, että nykyinen päivä on todellista elämää. Joten kuluta ainakin yksi sen tunteista moskeijassa tai rukousmatolla. Se on kuin laittaisi rahaa lippaaseen, joka on Tuonpuoleisen vararahasto, perustettu todellisen tulevaisuuden hyväksi. Tiedä myös, että sinulle ja jokaiselle jokainen uusi päivä on ovi uuteen maailmaan. Ellet suorita rukouksiasi

senpäiväinen maailmasi poistuu pimeänä ja kurjana ja todistaa sinua vastaan Peilikuvien Maailmassa. Sillä jokaisella on joka päivä oma yksityinen maailma tämän maailman ulkopuolella, ja sen luonne riippuu henkilön sydäimestä ja teoista. Upea, peilistä heijastuva palatsi muuttuu peilin väriseksi – jos se on musta, palatsistakin tulee musta, jos se on punainen, palatsistakin tulee punainen. Lisäksi se ottaa peilin ominaisuuksia – jos peili on sileä, näyttää se palatsin kauniina, ja ellei se ole näyttää se palatsin rumana. Se näyttää kaikkein herkimmät asiat karkeina, joten voit muuttaa oman maailmasi muotoa sydämelläsi, mielelläsi, teoillasi ja toiveillasi. Voit saada sen todistamaan joko sinun puolestasi tai sinua vastaan. Jos suoritat viisi päivittäistä rukousta, ja niiden kautta olet kääntynyt kohti maailman Ylistettyä Tekijää, yhtäkkiä maailmasi, joka katsoo sinuun, valaistuu. Yksinkertaisesti, rukoukset ovat kuin sähkölamppu, ja aikomuksesi suorittaa ne koskettaa virtakytkintä, ne hajottavat maailman pimeyden ja näyttävät sekavan maallisen kaaoksen kurjuuden muutosten ja liikkeiden olevan viisaita, tarkoituksellisessa järjestyksessä ja Jumalallisen voiman merkityksellistä kirjoitusta. Ne sirottelevat

sydämeesi valoa tästä valon täyttämästä jakeesta, *اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ* "Jumala on taivaan ja maan valo." (24:35) ja sinä päivänä maailmasi on valaistu valon heijastuksen läpi. Se saa sen todistamaan eduksesi sen kirkkauden kautta.

Varo, älä sano: "Mitä minun rukoukseni ovat verrattuna rukousten todellisuuteen?", sillä kuten taatelipalmun siemen kuvastaa täysikasvuista puuta, niin sinun rukouksesi kuvastavat sinun puutasi. Ero on vain tiivistelmässä ja yksityiskohdissa, kuten suuren pyhimyksen rukouksissa ja tavallisten ihmisten – kuten sinä ja minä – rukouksissa, vaikka he eivät huomaisikaan sitä, on heillä osuus siitä valosta. Tässä totuudessa on mysteeri, vaikka tietoinen mieli ei hahmottaisikaan sitä... mutta paljastuminen ja valo vaihtelevat riippuen näiden suorittajien asteesta. Taatelipuun siemenellä on edessään monia vaiheita ja asteita tiellään aikuiseksi puuksi, mutta silti rukousten asteet ja vaiheet ovat vielä lukuisimmat. Tämän hohtavan totuuden ydin on läsnä kaikissa asteissa.

PÄÄTELMÄ

Läimäys piittaamattomille ja varoituksen oppitunti.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Tämänpuoleinen elämä on vain pettävä, hetkellinen nautinto." (3:185)

Oi kurja piittaamattomuuteen vajonnut sieluni, joka näkee tämän elämän niin makeana, on unohtanut Tuonpuoleisen ja havittelee vain tätä maailmaa! Tiedätkö mitä sinä muistutat? Strutsia! Se näkee metsästäjän, mutta ei voi lentää, joten se pistää päänsä hiekkaan ettei metsästäjä näkisi sitä. Sen kookas keho jää näkyville, ja metsästäjä näkee sen. Sen silmät ovat kiinni hiekassa, eikä se näe metsästäjää. Oi sieluni, pohdi seuraavaa vertausta, ja näe se!

Oman näkökulmansa rajoittaminen tähän maailmaan muuttaa suuren nautinnon hirvittäväksi tuskaksi. Esimerkiksi Barlassa sijaitsevassa kylässä on kaksi miestä. Ensimmäisen miehen ystävistä yhdeksänkymmentäyhdeksän sadasta ovat menneet Istanbuliin, jossa he elävät hienoon tyyliin. Vain yksi on jäänyt tänne, ja hänkin on lähdössä sinne. Tästä syystä mies kaipaava Istanbuliin ja ajattelee sitä – hän haluaa liittyä ystäviinsä. Kun häntä kehoitetaan menemään sinne, on hän ikionnellinen ja lähtee onnellisena. Toisen miehen ystävistä yhdeksänkymmentäyhdeksän on lähtenyt täältä. Jotkut heistä ovat tuhoutuneet, ja jotkut on laitettu paikkoihin joissa he eivät näe eivätkä näy. Hän kuvittelee heidän lähteneen ja kadonneen täydessä kurjuudessa. Tämä viheliäinen mies ystäväystyy heidän kaikkien sijasta yhden vierailijan kanssa ja haluaa löytää lohtua. Hänen kauttaan mies haluaa unohtaa eroamisen hirvittävän tuskan.

Oi sieluni! Jumalan Rakastamat ja kaikki ystäväsi ovat ensisijaisesti haudan tuolla puolen. Jäljelle jääneet yksi tai kaksi ovat myös lähdössä sinne. Joten älä pelkää kuolemaa, ahdistu haudalla, äläkä käännä pois päätäsi. Katso miehekkäästi hautaa ja

kuuntele, mitä se haluaa. Naura kuoleman kasvoille, kuten mies, ja katso, mitä se haluaa. Varo, älä ole piittaamaton ja muistuta toista miestä.

Oi sieluni! Älä sano: "Ajat ovat muuttuneet, tämä aikakausi on erilainen, jokainen syöstään tähän maailmaan, ja jokainen palvoo tätä elämää. Jokainen on juopunut taistellessaan toimeentulostaan." Sillä kuolema ei muutu. Irtautuminen ei muutu pysyväksi, eikä tule erilaiseksi. Ihmisen kyvyttömyys ja köyhyys eivät muutu, ne lisääntyvät. Ihmisen matkaa ei katkaista, siitä tulee nopeampi.

Älä myöskään sano: "Minä olen kuten kaikki muutkin." Sillä kaikkien ystävyys kestää vain hautaan asti, ja sillä lohdulla, minkä saa yhdessäolosta katastrofin hetkellä, ei ole merkitystä haudan tuolla puolen. Äläkä luule olevasi vapaa ja itsenäinen. Sillä jos katsot tätä maailman vierastaloa viisauden silmin, huomaat, ettei mikään ole ilman järjestystä ja ilman tarkoitusta. Miten voisit jäädä järjestyksen ulkopuolelle ja olla ilman tarkoitusta? Tapahtumat maailmalla, kuten maanjäristykset, eivät ole sattuman leikkikaluja. Voit esimerkiksi nähdä erittäin hyvin

järjestettyjä ja hienosti kirjailtuja paitoja toinen toisensa päällä ja toinen toisensa sisällä, paitoja, jotka on puettu maan päälle eläin- ja kasvilajeista, koristeltu ja puettu ylhäältä alas tarkoituksilla ja viisauden esimerkein, ja tiedät, että maapallo pyörii ja kääntyy kuin hurmioitunut Mevlevi täydessä järjestyksessä ylevin tavoittein. Kuinka sitten, kuten eräs ateisti julkaisi, he olettavat tuhoisien maan tapahtumien, kuten maanjäristyksen,¹ joka muistuttaa maapalloa ravistamassa itsestään pois tiettyjä piittaamattomuuden muotojen painoa, joita se ihmiskunnassa paheksuu ja erityisesti uskovissa, olevan ilman tarkoitusta ja johtua sattumasta? Mistä johtuu, että he näyttävät kaikkien tuskallisia tappioita kärsineiden jäävän ilman korvausta ja menneen turhaan, ja paiskaavat heidät pelottavaan epätoivoon? He tekevät sekä suuren virheen että syyllistyvät suureen vääryyteen. Tällaiset tapahtumat tapahtuvat Kaikkietävän ja Armeliaimman käskystä muuttaakseen uskovien tilapäisen omaisuuden vastaamaan almuja ja tehdäkseen siitä pysyvän. Ja ne ovat

¹ Tämä on kirjoitettu Izmirin maanjäristyksen yhteydessä.

sovituksia heidän synneistään, jotka kumpuavat kiittämättömyydestä palkkioita kohtaan. Tulee päivä, jolloin tämä alistettu maa tulee näkemään ihmisen teot – jotka ovat sen kasvojen koristeita – turmeltuneina, koska ihminen on liittänyt Jumalalle kumppaneita eikä ole kiitollinen, ja ne näyttävät rumilta. Luojan käskystä se pyyhkii ne pois kasvoiltaan ja puhdistaa kasvonsa. Jumalan käskystä se kaataa Helvettiin kaikki ne, jotka liittävät Jumalalle kumppaneita, ja sanoo niille, jotka ovat kiitollisia, ”Tule ja astu Paratiisiin!”

IHMEELLISYYDEN MERKKEJÄ KESKUSTELU PALVONNASTA

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ * الَّذِي جَعَلَ
لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

*"Ihmiset, palvokaa Herraanne, joka on luonut teidät ja ne, jotka olivat ennen teitä. Palvokaa Häntä, jotta ehkä oppisitte pelkäämään häntä, * joka on antanut teille maan matoksi ja taivaan katoksi ja lähettänyt taivaasta sateen, joka saa hedelmät kasvamaan teille ravinnoksi. Älkää asettako ketään Jumalan rinnalle, kun kerran tiedätte."* (Koraani 2: 21-22)

JOHDANTO

Sinun pitäisi tietää, että palvonta istuttaa uskon opinkappaleet [uskovaisiin] tehden niistä osan heidän luonnettaan. Sillä, jos omatuntoon ja järkeen liittyviä asioita ei vaalita ja vahvisteta palvonnalla, joka koostuu Jumalan käskyjen noudattamisesta ja pidättäytymistä Hänen kielloistaan, jäävät ne tehottomiksi ja heikoiksi. Islamilaisen maailman nykytila todistaa tämän.

Tiedä myös, että palvonta on onnen lähde tässä maailmassa ja seuraavassa, ja on keino järjestää elämää täällä ja siellä, ja on saavutusten ja täydellisyyden syy, sekä yksilöllisen että kollektiivisen. Se on ylevä, arvostettu suhde Luojan ja maaorjan välillä.

On useita syitä, miksi palvonta aikaansaa onnellisuutta ja hyvinvointia tässä maailmassa, joka on Tuonpuoleisen viljelymaa:

Ensinnäkin: Ihminen on luotu kera oudon, henkevän luonteen, joka erottaa hänet kaikista muista elävistä olennoista ja tekee hänestä niistä poikkeavan. Sen ansiosta

hänessä on syntynyt halu valita, toive kauneimmista asioista ja hienoista koristeista, ja luontainen halu saada toimeentulo ja ihmiskunnalle sopiva asema.

Jotta hänen ruokansa, vaatteensa ja majoituksensa – tarpeet, jotka syntyvät johtuen edellä mainituista haluista – olisivat etevästi valmistetut, ihmisellä on moninaiset taidekäsityön tarpeet, mutta hän on kykenemätön harjoittamaan itsekseen näitä kaikkia. Hänen täytyy siis sekoittaa kanssaihmiin ja tehdä yhteistyötä heidän kanssaan, ja kaikkien on avustettava toisiaan ja vaihdettava työnsä hedelmiä. Salliakseen ihmisen edistymisen rajoitetun tahtonsa mukaisesti Kaikentietävä Tekijä ei asettanut synnynnäisiä rajoja [kolmelle] ihmisen kyvyistä: halu, viha ja äly – eläimillä on rajoitetut kyvyt – joista tyrannia ja aggressiivisuus ovat saaneet alkunsa. Ja koska niille ei ole asetettu rajoja, kyvyillä on taipumus aggressiivisuuteen, ja ihmis [yhteisö] tarvitsee oikeutta vaihtaessaan työnsä hedelmiä. Mutta koska yksittäisten yhteiskunnan jäsenten äly on kykenemätön ymmärtämään oikeudenmukaisuutta, ihmiskunta kokonaisuudessaan tarvitsee yleistä tai universaalia älyä [luomaan] oikeudenmukaisuutta, josta kaikki voivat hyötyä, ja

se äly on universaali laki, ja se laki on Sharia. Jotta Sharia ja sen toimeenpano säilyttäisivät tehokkuutensa, on tarpeen lainsäätäjä, joka vaatii sitä ja saattaa sen voimaan, auktoriteetti, ja se on Profeetta (olkoon rauha ja siunaukset hänen kanssaan).

Voidakseen kasvattaa ulkoista ja sisäistä johtoasemaansa [ihmisten] mielissä ja sydämissä Profeetan on oltava erittäin ensiluokkainen niin fyysisesti, henkisesti kuin moraalisestikin, ja käyttäytymiseltään ja ulkomuodoltaan, sekä luonteeltaan että peruspiirteiltään. Hän tarvitsee myös todisteita vahvistamaan suhteitaan Luojaansa, Maailman Valtiaaseen, ja tällainen todiste on hänen ihmeensä. Turvatakseen kuuliaisuuden [sen] komentoja ja [sen] kieltojen välttämistä kohtaan tarvitsee hänen kasvattaa ajatusta Tekijän mahtavuudesta, Oikeuden Valtiaasta ja se on [mahdollista] uskon opinkappaleiden ilmentymien kautta. Kasvattaakseen tätä ajatusta ja korjatakseen uskon opinkappaleet tiukasti heidän mielessään tarvitsee hän jatkuvasti toistuvan muistutuksen ja uusittavan teon, ja tämä muistuttaja on palvonta.

Toiseksi: Palvonnan tarkoituksena on kääntää mielet kohti Kaikentietävää Tekijää.

Ja tämä kohti kääntyminen aikaansaa kuuliaisuutta ja nöyrytymistä. Ja tämä sisältää [palvojat] täydellisessä järjestyksessä [maailmankaikkeudessa] ja yhdistää heidät siihen. Tämän järjestyksen seuraaminen johtaa viisauden mysteerin oivaltamiseen, ja viisauden todistaa maailmankaikkeuden täydellinen taide.

Kolmanneksi: Ihminen muistuttaa pylvästä, jonka yläosaan on kiinnitetty sähkökaapelit, sillä hänen päähänsä on kiinnitetty kaikkien luomisen lakien kärjet. Luonnonlait ulottuvat häneen, ja Jumallaisien lakien ja maailmankaikkeuden periaatteiden säteet heijastuvat ja kohdistuvat häneen, joten ihmisen on täydennettävä ne, noudatettava niitä ja takerruttava niihin helpottaakseen yleistä sähkövirtaa, ettei hänen jalkansa liukastuisi, ja hän kaatuisi ja murskaantuisi [maailman] tasoja kääntävien koneiden pyörien alle. Ja tämä saavutetaan palvonnalla, joka koostuu sopeutumisesta käskyihin ja kieltoihin.

Neljänneksi: Noudattamalla käskyjä ja kieltoja muodostuu henkilölle lukuisia yhteyksiä monilla yhteiskunnan tasoilla, ja yksilöstä tulee kuin laji. Monet käskyistä, varsinkin ne, jotka koskettavat [islamin]

merkkejä ja yleistä etua, muistuttavat säikeitä, joihin on sidottu [ihmisten] kunnia ja jonka kautta heidän oikeutensa on laitettu järjestykseen. Ellei niitä olisi, kaikki ne oikeudet ja velvollisuudet olisivat revitty ja hajaantuneet tuuleen.

Viidenneksi: Muslimilla on lujat suhteet kaikkiin muihin muslimeihin, ja heidän välillään on vahvoja siteitä. Uskon periaatteiden ja [muslimien] islamilaisten luonteenpiirteiden vuoksi nämä suhteet nostattavat horjumatonta veljeyttä ja todellista rakkautta. Ja se on palvonta, joka ilmentää uskon periaatteita, tekee niistä tehokkaita ja juurruttaa ne tukevasti sieluun.

SISÄLLYS

ENSIMMÄINEN SANA

*Bismillah, "Jumalan nimeen" on kaikkien
hyvien asioiden alku. 7*

TOINEN SANA

"Niille, jotka uskovat salattuun." 13

KOLMAS SANA

"Ihmiset, palvokaa Herraanne..." 18

NELJÄS SANA

"Määrätyt rukoukset ovat uskonnon perusta." 24

VIIDES SANA

*"Jumala on niiden kanssa, jotka pelkäävät
Häntä ja tekevät hyviä töitä." 29*

KUODES SANA

*"Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidän
henkensä ja omaisuutensa antamalla niiden
korvaukseksi Paratiisin puutarhan." 35*

SEITSEMÄS SANA

Uskon Jumalaan ja Viimeiseen Päivään 46

KAHDEKSAS SANA

*"Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin Hän,
Ikuinen, Pysyvä." 56*

YHDEKSÄS SANA

*"Ylistys Jumalalle aamuin ja illoin, ja Hänelle
kunnia taivaassa ja maassa niin yöllä kuin
keskipäivälläkin!"* 71

ENSIMMÄINEN SIJA

"Uskovia käsketään rukoilemaan määrääkoina." 90

PÄÄTELMÄ

*"Tämänpuoleinen elämä on vain pettävä,
hetkellinen nautinto."* 103

KESKUSTELU PALVONNASTA

*"Ihmiset, palvokaa Herraanne, joka on luonut
teidät ja ne, jotka olivat ennen teitä."* 108

